76STE JAARGANG No. 10019 ZATERDAG 17 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24J99

MIKOJAN tijdens diner in CHICAGO:

In RUSLAND is er geen — plaats voor — verschillende partijen

Sowjet - politie is niet langer een Politieke macht

Chicago. — De Sovjet-vice-premier Mikojan heeft aan een diner met advokaten in Chicago — waar hij de gast van de democratische leider Adlai Stevenson was — gezegd hoe hij over een aantal in ongenade gevallen Sovjet-leiders denkt.

Over Molotof zeide hij: „Ik heb nog veel eerbied voor hem en ik bewonder hem nog zeer. Hij is echter een conservatief gezinde man. Hij denkt, dat alles van vroeger goed is en alles van de toekomst slecht. Hij is nu ambassadeur in Mongolië."

Over Kaganowitsj en Boelganin zeide hij alleen maar, dat de eerste in sommige opzichten als Molotof was en dat de oud-premier nu een belangrijke positie bekleedt als hoofd van zoiets als een van uw monopolies. Voor Beria had Mikojan geen goed woord over.

„Beria kende ik goed", zo vertelde hij, „doch ik waardeerde hem niet. Hij was een avonturier, een man, die alles zou doen als hij er beter van werd. Hij was een man zonder beginselen, een soort zakenman in de politiek. Beria had het gehele politie-apparaat in handen. Hij heeft terecht gestaan en hij is veroordeeld en terecht gesteld. Sedertdien zijn er in de Sovjet-Unie geen doodvonnissen meer om politieke kwesties geveld."

Mikojan gaf voorts een openhartig verslag over de meningsverschillen, die in de Sovjet-leiding ontstonden na de dood van Stalin. Aanvankelijk werden de geschillen uitgepraat en bijgelegd, doch later kwamen zij in scherpere vorm terug.

Chroesjtsjef, c.a. gesteund door Mikojan, wilde hervorming van het bestuursapparaat, decentralisatie van de produktie en industrie en meer verantwoordelijkheid voor de afzonderlijke gebieden van de Sovjet-Unie. Tenslotte moest een beslissing vallen en verscheidene bekende en ervaren mannen werden van hun funktie ontheven.

Mikojan hield Stalin verantwoordelijk voor rechtsverkrachtiging in de Sovjet-Unie. Nu wordt echter niemand meer om politieke redenen vastgehouden, niemand wordt gearresteerd zonder verlof van de aanklager en niemand kan meer door de geheime politie worden vervolgd. **De politie is niet langer een politieke macht. Zij is in Rusland, evenals in andere landen, alleen maar nodig voor bestrijding van de misdaad en straatschenderij.**

De Sovjet-Unie verschilt in vele opzichten van Amerika, zo verklaarde Mikojan voorts. **„Wij zijn een klassenloze maatschappij. Wij hebben geen kapitalisten. Wij menen, dat er in ons land geen plaats is voor verschillende partijen...... doch dat geldt niet algemeen in elk socialistisch land."**

Aan het slot van zijn rede zeide de vice premier, dat de Sovjet-leiders geen ultimatums zullen aanvaarden. „Niemand kan ons dwingen om te knielen, dat zou u ook niet doen."

En met zijn hand op tafel slaand om meer nadruk aan zijn woorden te geven, besloot hij: „Laten we als gelijken met elkander praten."

Op de vraag waarom hij geen kritiek op Stalin had geleverd, toen deze nog leefde, antwoordde Mikojan: „Dat hebben wij wel gedaan. Wanneer wij van mening waren, dat Stalin ongelijk had, vertelden wij hem dit. In die dagen echter vonden wij het niet juist deze meningsverschillen te laten doordringen naar buiten." Hij voegde hieraan toe, dat hij het in zijn jeugd verschillende malen tegen Stalin had opgenomen.

Mikojan merkte ook nog op, dat hij een grote bewondering koesterde voor het Hongaarse volk, maar dat de Hongaarse demonstranten, die hij ontevreden rebellen noemde, het Hongaarse volk niet vertegenwoordigen.

In zijn rede aan het banket, aangeboden door de Vereniging voor Wereldhandel, deed Mikojan een beroep op de Amerikaanse regering om de handelsbeperkingen jegens de Sovjet-Unie op te heffen en vroeg hij een handelsovereenkomst, waarin de voorwaarden voor het voeren van handel tussen beide landen nader zouden worden bepaald. Hij zeide tot de 800 gasten: „Wereldhandel betekent vrede. Indien zakenmensen handel voeren, zullen de politici hen moeten volgen." Hij voegde hieraan toe: „Wij wensen, dat u ons respekteert en wij willen u respekteren. Laten wij mededingers zijn op vreedzame basis.

U zult ons soms voor zijn, soms zullen wij dat zijn. Wij kunnen bijeenkomen en een toast uitbrengen op het gemeenschappelijk sukses."

Zijn charmante optreden, zin voor humor en bereidheid om op allerlei vragen in te gaan, veroorzaakte bij zijn gehoor luid gelach en de aanwezigen applaudiseerden staande.

De Russische vice-premier drong voorts aan op beëindiging van de koude oorlog en zeide, dat er al bijna „een overeenkomst tussen de V.S. en de Sovjet-Unie tot stand is gekomen over het stopzetten van de kernproeven".

„Wij moeten met elkaar gaan praten als mens tot mens en als gelijken. De volgende stap naar verbetering van de betrekkingen tussen onze landen kan dan wellicht gedaan worden op het gebied van de handel en dat van het toerisme", aldus Mikojan.

I.v.m. de anti-partijgroep, die in 1957 en 1958 uit de topleiding van de Sovjet-Unie werd gestoten, merkte Mikojan nog op, dat Lazar Kaganowitsj, een van de leden van deze groep, op het ogenblik direkteur is van een asbesttrust, ergens in de Oeral.

Over Molotof zeide Mikojan, dat hij hem reeds 38 jaar kende. „Wij beschouwen hem als een kundig en eerlijk man, maar hij is een conservatief, die niet de noodzaak van veranderingen erkent. Hij was zo gewend aan de bestuursroutine, dat hij niet inzag hoe men zich daarvan kan losmaken." Hij voegde eraan toe, dat de Russische Sovjetleiders vertrouwen hebben in Molotof, omdat hij als ambassadeur niets te maken heeft met binnenlandse zaken of met de hervormingen in het gebied, waar hij geakkrediteerd is.

Over het communestelsel in de Chinese Volksrepubliek, zeide hij: „Dit bewijst, dat de andere communistische landen niet automatisch de Sovjet-Unie precies nadoen."

Hij zeide voorts, dat de betrekkingen tussen China en de Sovjet Unie goed zijn en steeds beter worden. „Elk land bouwt het socialisme op, op de wijze, die het best bij zijn omstandigheden past. Wij zijn van mening, dat de Chinezen goed werk verrichten", aldus Mikojan.

Mikojan verklaarde tegenover verslaggevers, dat Rusland bereid is een derde deel van zijn troepenmacht uit Oost-Duitsland terug te trekken, indien de Amerikanen hetzelfde uit West-Duitsland zouden doen. Daarna zou men over verdere terugtrekking kunnen praten.

Het publiek van Amerika laat zich van een duidelijker en een geheel andere zijde zien dan de leden van de diplomatenwereld met betrekking tot het bezoek van de vice-president, de Rus Mikopan. Links Foster Dulles en Mikojan in een gesprek gewikkeld, en rechts de ontvangst van Mikojan door de bewoners van Detroit: „MIKOJAN, GA NAAR HUIS!"

Aan groot gevaar ontsnapt

Auto van H.M. Koningin JULIANA in ongeluk betrokken

's-Gravenhage. — H. M. Koningin Juliana is vanmorgen aan een ernstig gevaar ontsnapt, toen de chauffeur van haar auto een ongeluk veroorzaakte.

De koningin was op weg van Soestdijk naar Utrecht, waar zij H. K. H. prinses Irene van de trein wilde halen, waarmee de laatste terugkeerde uit Val D'Isere.

Een vrachtwagen, die voor de auto van de koningin reed, moest plotseling remmen om een botsing met een andere vrachwagen te voorkomen. Het gevolg was, dat de auto, waarin de koningin gezeten was, in volle vaart de eerste vrachtwagen ramde. Hoewel het koninklijke voertuig ernstig werd beschadigd, werd de koningin niet gewond en zij kon met een andere auto haar reis naar Utrecht vervolgen.

MIKOJAN had onderhoud met DULLES

Russische vice-premier oppert plan ter regeling van kwestie-BERLIJN

Washington. — Mikojan heeft gisteren tweemaal een onderhoud gehad met John Foster Dulles. Er werd alleen over gezegd „dat er was gesproken over kwesties die voor beide partijen van belang zijn".

Mikojan heeft gisteren op een lunch met de Amerikaanse senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen verklaard dat de Russische regering niet alleen het plan-Rapacki steunt maar zelfs voorstander is van een verdergaande terugtrekking van troepen tot op 800 km ter weerszijden van de Elbe. Men was bereid ook deze grens eventueel nog te verruimen. Volgens senator Humphrey, die de pers verslag deed over Mikojans woorden, had Mikojan van „buigzaamheid" tegenover de Duitse kwestie blijk gegeven.

Volgens senator William Fulbright opperde Mikojan het volgende plan van drie punten voor het regelen van de geschillen tussen Oost en West over Berlijn:

1) Vrije toegang tot Berlijn, vrije verkiezingen alleen in West-Berlijn en terugtrekken van alle vreemde troepen uit Duitsland.

2) Een verzoek aan de Ver. Naties om mee te doen aan het garanderen van de vrijheid van West-Berlijn.

3) Een permanente internationale commissie voor WestBerlijnse aangelegenheden.

Diplomatieke waarnemers vatten Mikojans suggestie voor verdergaande terugtrekking dan volgens het plan-Rapacki niet ernstig op. Het is niet nieuw en al eens door het westen verworpen, aangezien het zou betekenen dat de Amerikanen zich in feite tot over de Atlantische Oceaan zouden moeten terugtrekken en de Russen tot aan de eigen grens.

Senator Robert Humphrey, een kenner van Duitse kwesties, verklaarde dat Mikojan niets nieuws had gezegd.

Toen Mikojan zich naar het ministtrie van buitenlandse zaken begaf voor zijn onderhoud met Dulles, waren er, anders dan de vorige keer, bijna geen betogers en maar weinig belangstellenden. Er waren alleen enkele Hongaren, die zeiden een „stil protest" tegen Mikojan te houden.

Rassenonrust in Arkansas door Communisten veroorzaakt?

Little Rock. — Een bestuurscommissie van de Amerikaanse staat Arkansas heeft in een vrijdag gepubliceerd rapport gezegd, dat de rassenonrust in Arkansas met voorbedachte rade is veroorzaakt door de communistische partij. De nationale vereniging voor de vooruitgang van kleurlingen is, aldus het rapport, een gevangene van de communisten.

Eindelijk regen in Noord-Oost Brazilië

Rio de Janeiro. — In de door droogte geteisterde staat Ceara in noord-oost-Brazilië, waar, zoals gemeld, een vierhonderd kinderen door ziekte tengevolge van de droogte zijn omgekomen, is volgens in Rio opgevangen radioberichten eindelijk regen gevallen. Duizenden mensen waren van het platteland naar de steden getrokken om hulp te zoeken.

De terechtstellingen op CUBA

Havana. — De Cubaanse revolutionaire leider, dr Fidel Castro, heeft gisteren tot honderden arbeiders, die zich voor het paleis van de president hadden verzameld, gezegd, dat er op Cuba niet meer dan 450 oorlogsmisdadigers zullen worden terechtgesteld. De arbeiders hielden voor het paleis een betoging uit protest tegen de kritiek van het buitenland op de terechtstellingen.

Op Cuba gelden de besluiten van president Urrutia en niet de kritiek van het buitenland, aldus Castro.

Te Havana werd vernomen, dat de berechting en de terechtstelling van aanhangers van ex-president Batista voortduren, maar op beperkte schaal. Te Havana werden veertig gevangenen vrijgelaten en te Santiago 24, omdat er niet voldoende bewijsmateriaal tegen hen kon worden ingebracht. Er worden nog steeds mensen gearresteerd.

Tel Aviv. — Bij een grensincident is een Egyptische infiltrant het gebied van Gaza gedood. Zijn twee metgezellen wisten te ontsnappen. Dit is door een Israelische militaire woordvoerder bekendgemaakt.

Franse regering kreeg vertrouwen van PARLEMENT

Volgens waarnemers zal kabinet-DEBRE vijf jaren kunnen uitdienen

Parijs. — De Franse regering heeft vrijdagmiddag met 453 tegen 56 stemmen het vertrouwen gewonnen.

Bij de stemming in het Franse parlement over de motie van vertrouwen hebben de socialisten, communisten en enkele anderen tegen gesteld. Dit was het eerste vertrouwensvotum van de regering sedert het aan de macht komen van generaal De Gaulle. Met de steun van de Unie voor de nieuwe republiek (Gaullisten) en de rechtst onafhankelijken, behaalde premier Debre een gemakkelijke overwinning ten gunste van zijn regeringsprogramma.

Voor de stemming hadden enkele Algerijnse gedeputeerden er hun teleurstelling over uitgesproken dat de premier zich niet duidelijk voor integratie tussen Algerije en het Franse moederland had uitgesproken.

Vele Franse politieke waarnemers geloven dat het kabinet Debre zijn vijf jaren zal kunnen uitdienen omdat men weinig moeilijkheden van de kant van het parlement verwacht.

Anderen zijn deze mening toegedaan omdat zij verwachten dat generaal De Gaulle, gebruik makend van zijn bevoegdheden als president bij het eerste ernstige konflikt tussen parlement en regering de nationale vergadering zal ontbinden en nieuwe verkiezingen zal doen uitschrijven.

Leraar noemt Dagboek Anne Frank vervalsing

Lübeck. — De vader van de omgekomen Anne Frank, de heer Otto Frank, heeft bij de rechterlijke instanties te Lübeck een klacht ingediend tegen een leraar van de middelbare school aldaar, dr Stielau. De leraar is door de minister van onderwijs van Sleeswijk-Holstein geschorst. Aldus weet de Volkskrant te melden.

De leraar zou in de schoolkrant hebben geschreven dat het Dagboek van Anne Frank op vervalsingen berustte en een van die boeken zou zijn, waaraan buitenlanders ten koste van Duitsland miljoenen hebben verdiend. De leraar heeft tijdens een onderhoud met de minister zijn woorden niet ingetrokken. Er op gewezen door de Duitse uitgever van het Dagboek, heeft de heer Otto Frank een aanklacht ingediend.

GEZIEN
door een Antilliaan

„Van je vrienden moet je het hebben".

Dit dachten wij bij het lezen van een bericht over beperking der landingsrechten van de K.L.M. in Singapore.

Ofschoon wij ver van deze stad liggen en ofschoon wij er zelf niet direct bij betrokken zijn, heeft deze gebeurtenis ongetwijfeld ook betekenis voor ons.

De Antillen vormen nl. een gebied waar vrijheid van handel, lucht en zee een essentiële rol spelen.

De geschiedenis van onze economie is op deze beginselen gebouwd.

In verband hiermede is dan ook meermalen gewezen op de plicht van elk bestuur om de erkenning van deze, voor ons waardevolle principes te verkrijgen.

Wij zien in de beslissing over de K.L.M. meer dan een incidentele gebeurtenis. Wij zien hierin een symptoom!

Hierdoor wordt beaccentueerd een luchtvaartpolitiek die niet alleen voor Nederland, maar ook voor de Antillen schadelijk kan zijn en in feite reeds jaren schadelijk is.

Het is de praktisering van een protectionisme waartegen de Antillen zich nooit fel genoeg kunnen verzetten.

Wij weten allen dat b.v. het West-Indische bedrijf van de K.L.M. op Curacao gevestigd, geen landingsrechten krijgt o.a. voor Antigua of Barbados, ofschoon ook hiervoor geldt hetgeen Minister Luns terecht verklaard heeft dat het lokaal bestuur gaarne concessies aan genoemde onderneming verleend zou zien!

Wij weten ook dat de schaarse nationale producten welke wij leveren, zoals zout, aloe en Bonaire-confectie door preferentiële rechten angstvallig uit Brits West-Indie geweerd worden, ofschoon ons bekend is dat de West-indiers zelf al te gaarne onze producten zouden willen afnemen.

Voor de Antillen is dit des te pijnlijker omdat wij met de West-Indische Federatie zulke nauwe en prettige relaties onderhouden. Denke men slechts aan de duizenden engelsen die hier de beste jaren van hun leven werken en deel uitmaken van onze gemengde gemeenschap. Denke men ook aan de miljoenen welke jaarlijks in de Antillen uit de britse eilanden werden geinporteerd.

Daden als intrekking of weigering van landingsconcessies, weren van producten, zich distanciëren van een regionale organisatie zoals de Caribische Commissie, waar over wij onlangs nog met felle critiek in West-indische bladen konden lezen, doen geen goed aan de onderlinge verstandhouding.

Men moet ook aan de overkant gaan realiseren dat liefde niet steeds slechts van één kant kan komen en dat zelfs de beste bedoelingen op een bepaald moment in verkeerde banen kunnen gaan wanneer daarop niet op evenzeer loyale en eerlijke wijze wordt gereageerd.

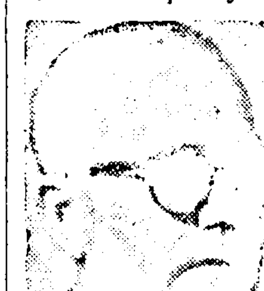
De beslissing t.a.v. de K.L.M., als de in de aanhef genoemd, moet ook voor de Antilliaanse regering een ernstige waarschuwing inhouden. Het mag niet zover komen dat zij zal moeten zeggen:

„God bewaar mij voor mijn vrienden".

De motieven die tot met het gewraakte besluit geleid hebben, nl. vrees voor concurrentie, kunnen op een bepaald moment ook t.o.v. St. Kitts, Trinidad en de Bermudas in praktijk gebracht worden!...... tegen de wil van de lokale regeringen.

Het is beter zich dit thans te realiseren om alles in het werk te stellen teneinde het te voorkomen.

Het incident van Singapore kan misschien voor ons nog ten goede keren. Het moge een aanleiding worden tot het openen van besprekingen tussen belanghebbende autonome partijen teneinde de onderlinge regionale samenwerking tussen West-Indië en de Antillen in een aangename en reële sfeer te brengen.

En hiermede zullen wij allen gediend zijn.

Raadselachtig

Het Landsbesluit, houdende de vernietiging van het tegen Mark Serphos uitgevaardigde uitzettingsbevel stelt ons voor een raadsel. Daarin wordt overwogen „dat de aanleiding die tot dit uitzettingsbevel heeft geleid zich niet langer voordoet en genoemd bevel derhalve kan worden vernietigd".

Men gaat er dus van uit dat er een aanleiding is geweest! Hetgeen juist door Serphos via zijn advokaat tijdens de aanhangig gemaakte procedures constant en met klem is ontkend! Tijdens de gedingen hebben wij nergens te horen gekregen dat M. Serphos een misdaad heeft begaan of dat hij armlastig is (de gebruikelijke gronden tot uitzetting).

Wij hebben, omdat Peru nu eenmaal in het geding gebracht werd, nog maar eens de consulaire overeenkomst tussen dat land en het Koninkrijk er op nageslagen. Ook daar vonden wij niets wat tot de uitzetting aanleiding had kunnen geven. Wij zouden haast zeggen: integendeel. Want artikel 3 lid 2 van genoemd verdrag luidt: *Zodra het exequatur mede-ondertekend is door de Gouverneur der kolonie, hebben de genoemde Consulaire Ambtenaren van alle rang recht op de bescherming der Regering en op de bijstand der plaatselijke overheid ter verzekering de vrije uitoefening van hunne werkzaamheden."*

En artikel 5: *„Het staat echter vast dat de archieven en bescheiden betreffende de consulaire zaken tegen elk onderzoek beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar die op enigerlei wijze of enig voorwendsel zal kunnen onderzoeken, in beslag nemen of daar inzage van nemen."*

Thans zwijgt iedereen. De raadsman van Serphos, in de rechtszaal anders spraakzaam genoeg hult zich in zwijgen; de familie Serphos volgt hem daarbij op de voet; het Fort Amsterdam zwijgt.

Dit zwijgen past niet. Wij zijn immer nog van mening dat men hier een burger heeft aangetast, en dat op de grofste wijze, in zijn meest elementair recht: dat van de persoonlijke vrijheid. Of er is een grond geweest voor uitzetting en dan hebben wij — gezien alles wat zich rondom deze zaak heeft afgespeeld — er recht op om dit te weten. Of er is geen grond geweest en dan heeft de Minister, die het bevel tot uitzetting heeft gegeven, zich te verklaren. Dat kan hij doen in zijn antwoord aan de door enkele Statenleden gestelde vragen. Maar ook dit laat op zich wachten.

Of is de hele zaak onverklaarbaar omdat in een rechtsstaat zulk een daad van een Minister nu eenmaal onverklaarbaar en ondenkbaar is? Maar als dit zo is, dan is er maar één konsekwentie mogelijk en die is duidelijk genoeg.

Een democratie is niet gediend met geheimzinnigheid: het wezen van de democratie is klare taal omtrent de toepassing van de wet door een ambtsdrager.

Ook mag niet de aanleiding tot het zwijgen zijn het zogenaamde „redden van gezichten".

Indien begaan onrecht geredresseerd wordt, zij het wellicht onder pressie en na concessies, dan is daarmee heel wat meer gered dan een gezicht. Het is een bewijs dat de krachten van fatsoen, rechtvaardigheid en ware democratie de overhand hebben gehad.

En daar mogen ALLEN, zonder uitzondering — zij het wellicht op verschillende gronden, — zich over verheugen!

Parijs. — De toestand van de vijf Zuid-Slavische technici die na een ongeluk in een atoomcentrale nabij Belgrado naar Parijs werden overgebracht, is thans zover verbeterd dat zij over een maand naar huis mogen.

EILANDSRAAD CURACAO

Curacao gaat gebruik maken van garantie-lening tot 8 miljoen

Onverkwikkelijke discussie over trage behandeling van een verzoek

Willemstad. — Er werd gisteravond in de vergadering van de Eilandsraad van Curaçao gesproken over een voorstel van twee-tiende van de Raad, waarbij dan ter aanduiding van de betreffende fraktie meer de aandacht moest vallen op de teller dan op de noemer. In ander verband viel het woord „politiek op z'n smalst". En inderdaad behoeft men niets af te doen aan het goed recht van de Eilandsraad om te wijzen op goede resultaten van zijn beleid t.g.v. dat van het B.C. in een bepaald geval, maar het feit, dat dit beleid tot stand komt door meerderheids- en minderheidsverhouding, geeft nog niet aan welke fraktie of zelfs individueel eilandsraadlid dan ook het recht, alles voor zich zelf op te eisen en eventuele fouten of vermeende opvattingen zo breed mogelijk uit te meten op de schouders van anderen. Men schermde gisteravond nogal eens met eden en beloften — waarschijnlijk nog onder de indruk van de belofte van de heer Margaretha, die de plaats van de heer Martinez (D.P.) kwam innemen — doch laat men dan ook meer het werk van de Raad dan van een of andere fraktie of persoon benadrukken.

Er kwamen na de intrede van de heer Margaretha twee ontwerp-eilandsverordeningen ter tafel: de eerste bedoelt de machtiging tot het opnemen van kortlopend krediet op een maximum van 11 miljoen te brengen, i.p.v. de vijf miljoen, die to nu toe het maximum vormen; de tweede betreft het aangaan van een langlopende geldlening tot een bedrag van ten hoogste ƒ 8.000.000.—. Hierbij zal dan, volgens het voorstel van het B.C. gebruik gemaakt worden van de indertijd via de Landsregering geboden gelegenheid van de Nederlandse garantielening.

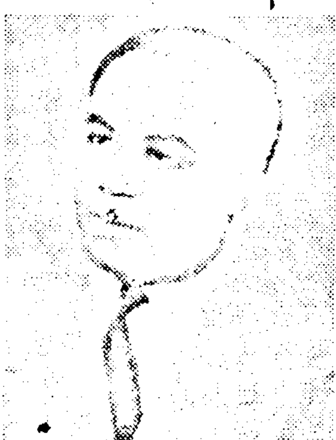
De heer **Abbad** merkte bij de algemene beschouwingen o.a. op, dat het tot voldoening stemt, dat de door de Raad in 1957 voorgestelde werkwijze — inschakeling van de plaatselijke geldmarkt — goede resultaten heeft gehad, zodat men daar een lening heeft kunnen vinden tot ruim 10 miljoen. Hij vroeg nog voort te gaan met het inschakelen van de binnenlandse geldhandel en gaf als suggestie, dat men het zou trachten in overleg met het Land daarheen te leiden, dat de mogelijkheid tot verdiscontering van af te geven waardepapieren bij de Curaçaose Bank zou geschapen worden. Later na mededeling zijdens de gedeputeerde, dat deze verdiscontering reeds bestond tot een maximum van twee miljoen, welk bedrag door de direktie van de Bank was vastgesteld, vroeg de heer Abbad nog te trachten die te grote voorzichtigheidspolitiek van genoemde direktie te doorbreken.

De heer *Oenes* was bij gebrek aan exacte gegevens zijdens het B.C. niet overtuigd van het voordeel dat het tot nu toe gevoerde beleid zou hebben opgeleverd. Hij vond het alleen maar hoog spel dat gelukkig niet verkeerd was uitgevallen.

Bij de behandeling van het tweede ontwerp-eilandsverordening over de langlopende lening tot een maximum van 8.000.000 gulden hield de heer Leito een uitvoerige beschouwing waarin hij de twee ingediend aan de Minister van Financiën verzonden brieven aanhaalde om te herinneren aan het recht dat het Eilandgebied heeft om naar behoefte van een eventuele aangeboden lening gebruik te maken en niet een plicht, wat immers met de zelfstandigheid van het Eilandgebied in overeenstemming is. Tevens wees ook hij erop, dat het verheugend is te constateren, dat de handelwijze van de Raad door de feiten in het gelijk is gesteld.

De heer Leito zei o.a. „Het verheugt ons te kunnen zeggen dat de Regering van Nederland in de persoon van de Minister van Overzeese Zaken voor de houding van de Eilandsraad van Curacao inzake deze leningen, steeds waardering heeft getoond.

Nog niet zo lang geleden, tegen het einde van het vorig jaar, heeft

DRS B. LEITO
......niet boos worden......

Minister Helders zich in in deze duidelijk uitgesproken.

Overigens hebben de feiten intussen bewezen dat de Eilandsraad juist en in het belang van Curacao heeft gehandeld toen op 7 oktober 1957 door deze besloten werd het Bestuurscollege niet in de gelegenheid te stellen kortlopende leningen, zij het indirect, in het buitenland op te nemen alvorens is komen vast te staan dat geen of niet meer kortlopende noch langlopende leningen binnen Curacao zelf kunnen worden geplaatst.

De mededelingen van het Bestuurscollege bij de ontwerp-eilandsverordening welke thans in behandeling is houden in, dat het inderdaad mogelijk is gebleken tot 1 juli 1959 met kortlopende leningen opgenomen op Curacao zelf aan de behoefte van het eilandgebied aan kortlopende leningen tegemoet te komen.

Bovendien blijkt dat door het eilandsbestuur binnen het eigen gebied zelfs langlopende leningen konden worden opgenomen.

Dit verheugt ons niet zozeer omdat de Eilandsraad ten volle gelijk heeft gekregen, doch meer nog omdat vanwege het door de Raad in deze vastgestelde financieel beleid, het belang van Curacao ten volle werd gediend. In de Memorie van Antwoord naar aanleiding van de Afdelingen van de Eilandsraad gestelde vragen kan immers worden gelezen dat de in feite toegepaste financieringswijze in 1958 voordelen heeft afgeworpen en ook in 1959 goede resultaten zal bereiken.

Het zou niet juist zijn op dit ogenblik zonder meer hierop dieper in te gaan. Integendeel wij achten het op zijn plaats om het Bestuurscollege dank te zeggen voor de wijze waarop het Bestuurscollege zich, ik zou haast zeggen „sans rancune" aan de uitvoering van de wensen van de Eilandsraad terzake heeft gezet en meer nog voor de wijze waarop het Bestuurscollege in deze is geslaagd.

Onze dank gaat ook uit naar de personen en instellingen op Curacao die door het Bestuurscollege bereid werden bevonden om het eilandgebied te helpen. Ik moge de hoop uitspreken dat het eilandsbestuur voor zover nodig ook in de toekomst op een zodanige medewerking zal mogen rekenen.

Dan wil ik bij voorbaat onze dank betuigen aan de Nederlandse Antillen die gelet op de wet „machtiging tot het verlenen van de garantie van Nederland voor de door de Nederlandse Antillen te sluiten leningen ten behoeve van de ontwikkeling van Curacao en Aruba" en gelet ook op de landsverordening van de 19de oktober 1957 nopens het aangaan van geldleningen ten behoeve der eilandgebieden Aruba en Curacao, ongetwijfeld bereid zullen zijn om nu dit noodzakelijk is gebleken, de nodige bijstand aan Curacao te verlenen in de vorm van per 1 juli 1959 op te nemen *langlopende* leningen.

Hoewel wellicht ten overvloede, mijnheer de Voorzitter, wil ik toch niet nalaten het Bestuurscollege dringend te verzoeken alles in het werk te stellen om het daarheen te leiden dat de kosten aan door het eilandgebied te betalen rente en eventueel andere vergoedingen zo laag mogelijk komen te liggen. Ik moge in dit verband verwijzen naar een deel van mijn algemene beschouwingen gehouden in de openbare vergadering van de Eilandsraad van 7 oktober 1957.

Zeker dienen bij het opnemen van de onderscheidene leningen geen instellingen te worden ingeschakeld welke niet noodzakelijk zijn om de benodigde gelden te verkrijgen en die derhalve slechts een zinloze kostenfactor betekenen, althans voor het eilandgebied."

Hierna was aan de orde een verzoek van de C.V.B. om kwijtschelding van een schuld aan het Eilandgebied Curacao groot f. 21.560.05. Uit het afdelingsverslag blijkt, dat vele leden geen voorstander zijn om deze schuld kwijt te schelden aangezien de C.V.B. nog niet begonnen is, iets van de betreffende schuld af te lossen. Er zijn dan ook leden, die voorstellen een betalingsregeling aan te gaan die de C.V.B. doet weten, dat er nog een verplichting t.o.v. de overheid bestaat.

De heer *Rosario* maakte zich ter vergadering de spreekbuis van die leden en zei, dat dit wel de handelwijze was, waartoe de Raad moest besluiten. Het gaat hier niet over een particulier geval maar over de vraag wat wij met de kredieten voor de sport in het algemeen gaan doen in de komende jaren.

De heer *Leito* merkt op dat weliswaar uit het verslag is te lezen, dat twee leden geen voorstander van genoemde betalingsregeling zijn, de rest wel. Maar de mening van het B.C. ontbreekt nog. Hij wil voorstellen, het stuk naar het B.C. te verwijzen voor praeadvies. De heer *Abbad* sluit zich daarbij aan.

De voorzitter bedankt de heer Leito voor zijn suggestie en maakt van de gelegenheid gebruik om erop te wijzen dat een ander besluit z.i. volkomen onjuist zou zijn. Het gaat hier immers over een aantasten van de kasmiddelen van het eiland en het B.C. heeft over die middelen te waken. De Raad dient dus geen beslissing te nemen zonder het B.C. naar zijn zienswijze gevraagd te hebben. Aldus wordt dan ook besloten.

Het standpunt van de Gezaghebber kwam nog uitvoeriger ter sprake bij de behandeling van het zesde agendapunt, een verzoek van de Heer P.J.N.M. van Moorsel, voorzitter van de St. Janstichting om een renteloos voorschot van f.100.000.— voor de bouw van twee kleuterscholen. Hier maakte de voorzitter gebruik van zijn adviserende stem om ook dit stuk naar het B.C. te verwijzen voor praeadvies voor dezelfde redenen. De heer Leito merkte op, dat hij wel had vermoed dat de discussie bij het vorige agendapunt een inleiding was op dit advies van de voorzitter. Doch hij betreurde wel, dat thans voor dit stuk thans een nog langer uitstel nodig was. De stukken zijn reeds lang ingediend, anderhalf of twee jaar. De vorige keer kreeg hij van de voorzitter als antwoord op een desbetreffende vraag te horen, dat de voorzitter van de Raad niets doen kan aan een eventuele trage gang van zaken. Dit ligt in handen van de voorzitter van de betreffende afdeling. Welnu, aldus de heer Leito, ik wil me niet nog eens met een dergelijk antwoord laten afschepen. Er is hier iets mis. De Afdeling heeft reeds haar zienswijze kenbaar gemaakt en dan moet het stuk door het B.C. zo spoedig mogelijk op de agenda geplaatst worden.

En daarom hoe juist de heer Leito de zienswijze van de voorzitter ook acht enhoezeer hij een consequent beleid van de Raad voorstaat, toch wil hij voorstellen, in dit geval de zaak door te zetten om aan een verzoek van een burger niet nog langer een antwoord te weigeren. Hij acht dit op zijn minst een eis van beleefdheid. Wanneer de heer Leito hierna op de kwestie der gelijkstelling, zoals die bij de behandeling in de afdeling naar aanleiding van dit verzoek is besproken, wil ingaan, wordt hij door de Voorzitter tot de orde geroepen, omdat deze van mening is, dat op dit ogenblik alleen de beleidskwestie aan de orde is. Na dit korte incident waarbij de heer Leito, die zelf enigszins heftig was, de voorzitter de goede raad gaf, niet kwaad te worden, stelde de voorzitter, dat reglementair hier iets mis is: de afdelingsvoorzitter treedt niet op namens het B.C. maar dit laatste heeft het bedoelde stuk nog nooit ter advies ontvangen. Hij meent zelfs gehoord te hebben, dat de afdeling het stuk met opzet niet aan het B.C. heeft willen geven. Moet het B.C. straks een besluit van de Raad uitvoeren, terwijl het niet eens op de hoogte is van de voorwaarden die de Raad bij dit voorschot wenst te stellen?

De heer *Everts* voelt er veel voor om thans tot een besluit te komen. Van de andere kant wil hij voorstander blijven van een consequent beleid en steunt daarom het advies van de Voorzitter. Echter met het verzoek, dat het College bijzonder haast zal maken met het praeadvies. Hij is echter de mening toegedaan, dat ten onrechte de schuld voor dit zeer lange uitstel geschoven wordt op de rug van de afdelingsvoorzitter. De hele raad heeft schuld aangezien ieder raadslid de mogelijkheid heeft te vragen om een snelle behandeling. De heer *Abbad* verdedigt zijn fractiegenoot met dezelfde zienswijze. Ook het raadslid *Beaujon* sluit zich hierbij aan en doet nog een concrete suggestie waardoor het stuk over veertien dagen weer in de Raad kan komen wanneer het vandaag ingediende ontwerp voor het nieuwe kiesreglement ter tafel zal komen.

De heer **Leito** wenst als raadslid geen schuld op zich te nemen en wendt alles af op de Gedeputeerde-afdelingsvoorzitter.

De voorzitter sluit dit onverkwikkelijke debat met de belofte dat het B.C. haast zal maken, maar houdt staande, dat z.i. het opzettelijke passeren van het B.C. in zaken als deze van het voorschot foutief is.

Wat in de discussie niet naar voren kwam is de vraag of een of meer leden van de Raad ook werkelijk bij de afdelingsvoorzitter hebben aangedrongen om haast te maken. En evenmin of de afdelingsvoorzitter aan een eventueel verzoek ook gehoor heeft gegeven. Zo dit niet het geval is geweest, dan moet de Raad in zijn geheel de schuld voor deze vertraging op zich nemen. Het blijft echter zeer te betreuren dat men de schuldvraag wel in het openbaar ter sprake brengt maar dan in een wisselen van verwijten blijft steken zonder de gehele zaak uit de doeken te doen. Op deze wijze kan men alleen maar achtergronden vermoeden en krijgt een dergelijke discussie in de openbare vergadering van de Eilandsraad een onaangename bijsmaak.

Het laatste punt van de agenda bracht weinig nieuws ter sprake De garantielening t.b.v. de N. V. Hotelmaatschappij „El Curaçao" werd goedgekeurd na een korte gedachtewisseling over de bepalingen omtrent de regels voor de benoeming van een commissaris namens het Eilandsbestuur, waarbij de heer Abbad enige opheldering vroeg en kreeg.

De voorzitter stelde nog aan de orde de voordracht van de raad aan het B.C. voor de benoeming van een nieuw lid van de Autobuscommissie in de plaats van de heer Martinez. De heer **Felix** kreeg de meeste stemmen.

Intrekking uitzettingsbevel tegen M. SERPHOS

LANDSBESLUIT

van de 9de januari 1959 — No. 1

Op de voordracht van de Minister van Justitie dd. 6 januari 1959;

Gelezen:

het beroepschrift, op 29 november 1958 ingediend namens Mark Serphos „tegen de tegen hem genomen maatregelen, die kennelijk uitzetting uit de Nederlandse Antillen ten doel hebben";

Gehoord:

de Procureur-Generaal;

Gelet op:

artikel 4 van het Besluit van de 7de februari 1945 nopens toelating in en uitzetting uit de Nederlandse Antillen (P. B. 1945, no. 27), zoals gewijzigd;

Overwegende:

dat het plaatselijk hoofd van politie op Aruba op 27 november 1958 een uitzettingsbevel heeft gegeven tegen Mark Alexander Serphos, geboren te Deventer, Nederland, op 23 december 1931;

dat de aanleiding die tot dit uitzettingsbevel heeft geleid zich niet langer voordoet en genoemd bevel derhalve kan worden vernietigd;

dat in die omstandigheden een overweging van de verdere door appellant aangevoerde gronden achterwege kan blijven;

HEEFT GOEDGEVONDEN

Het uitzettingsbevel van het plaatselijk hoofd van politie op Aruba van 27 november 1958 tegen de heer Mark Alexander Serphos te vernietigen.

Afschrift dezes te zenden aan:
het hof van Justitie,
de Procureur-Generaal,
het plaatselijk hoofd van politie op Aruba,
de Officier van Justitie, en
de belanghebbende.

Willemstad, 9 januari 1959.
w.g. A.B. Speekenbrink.
De Minister van Justitie,
w.g. S.v.d. Meer.

Curom Nieuwtjes

Groeten

Voor de komende zes maanden zullen de groeten van in Nederland verblijvende Antilliaanse studeerenden worden uitgezonden door Radio-Hoyer. Na 1 Juli kunnen de groeten weer via de Curom worden beluisterd.

Boeken

In de plaats van de gebruikelijke boekbespreking is er Zondagavond om vijf voor half zeven een zeer aparte opname van dr Hans Hermans, vervaardigd midden op de Atlantische Oceaan aan boord van het schip, dat de heer Hermans naar Europa voerde. Het programma bevat een aantal Zweedse liederen, gezong door dr Frag, de scheepsarts.

Kunstbezit

De cursus-1958 „Openbaar Kunstbezit" (uitzending iedere Zondagavond kwart voor negen) loopt ten einde. Voor de nieuwe cursus kan men zich nog steeds opgeven bij het C.C.C. en bij de Curom (tel. 12556).

Receptie

Op verzoek van verscheidene luisteraars zal de opname der Nieuwjaarsreceptie van Radio-Nederland worden her-uitgezonden en wel Zondagavond om tien uur. Medewerking verlenen o.m. Jules de Palm, Pia Beck, Juan Serrano en Max Macintosh. Gastvrouw en gastheer zijn respectievelijk Mies Bouwman en Jan Gerritsen.

Bolivar

Om half negen is er Maandagavond weer een lezing van de heer Willem Meijer over „Simon Bolivar en zijn tijd".

Interpol

Van de Nederlandsche Radio-Unie werd het prettige bericht ontvangen, dat de klankbeelden-serie over „Interpol" voor de Curom kon worden gereserveerd en binnenkort naar Curaçao wordt verzonden.

Boekenweek

Binnen enkele dagen is nieuws te verwachten over de organisatie van een boekenweek-1959 op Curaçao. Een daartoe ingestelde commissie heeft vele plannen in petto en rekent gaarne op suggesties van de zijde der lezers van dit blad, die hun brieven kunnen richten tot de programmaleiding van de Curom, Postbus 31, Willemstad/Curaçao.

„TECHNISCH - JURIDISCHE ZAAK"

De niet-erkenning van diplomatieke vertegenwoordigers van Poolse en Lithause Regeringen-in-ballingschap

OSSERVATORE verdedigt houding van het Vatikaan

Vatikaanstad. — De „Osservatore Romano" heeft verklaard dat het achterwege laten door de diplomatieke vertegenwoordigingen van de Poolse en Lithause regeringen in ballingschap van de overhandiging hunner geloofsbrieven aan de Heilige Stoel zuiver een „technisch-juridische aangelegenheid" is. Het Vatikaanse dagblad verklaarde dat dit feit niets te maken had met de houding van de H. Stoel tegenover de vertegenwoordigingen van deze landen.

Het bericht werd gepubliceerd op de voorpagina van de Osservatore in de vorm van een redactioneel artikel, maar uit inhoud en vorm blijkt duidelijk dat het afkomstig is van het Vatikaanse staatssecretariaat. Ofschoon het artikel dus niet een officiële verklaring genoemd kan worden, kan het wel uitgelegd worden als een gezaghebbend antwoord op de vele vragen die in de wereld gerezen zijn sinds het lot van de twee diplomatieke missies bekend werd.

Het artikel in de Osservatore is bedoeld als reaktie op een bericht van het Italiaanse persagentschap „Italia" en een artikel in het nummer van 3 januari van de Parijse „Figaro". Het Vatikaanse dagblad bekritiseerde deze twee nieuwsorganen wegens het verspreiden van „ongegronde geruchten".

Kort na Kerstmis legden de hoofden van de verschillende bij de Heilige Stoel geaccrediteerde diplomatieke missies beurtelings een bezoek af aan de H. Vader teneinde de traditionele kerstwensen aan te bieden. Aangezien inmiddels een nieuwe Paus is opgetreden, was het ook nodig dat bij deze gelegenheid tevens geloofsbrieven van de diplomaten werden hernieuwd.

Aangezien de ambassadeur van de Poolse regering in ballingschap Casimir Papee de oudste geloofsbrieven had en zodoende deken was van het corps diplomatique zou het normaal geweest zijn dat hij als eerste werd opgeroepen om het bezoek af te leggen. Toen dit niet geschiedde werd het duidelijk dat hij zijn geloofsbrieven niet zou vernieuwen.

Terzelfdertijd werd uit wel-ingelichte bron de reden voor zijn afwezigheid bevestigd. Tevens werd vermeld dat het hoofd van de Lithause missie, Stanislas Girdvainis, evenmin wanneer zijn beurt zou zijn gekomen de geloofsbrieven zou overhandigen.

De Heer Papee overhandigde zijn geloofsbrieven als Poolse ambassadeur in juli 1939 ruim een maand nadat de duitsers zijn land binnenvielen. Hij bleef ambassadeur van de poolse regering in ballingschap tijdens het gehele pontificaat van Pius XII ondanks het feit dat zijn regering nimmer de macht in Warschau terug kreeg. De Heer Girdvainis overhandigde zijn geloofsbrieven als Gezant van Lithauen bij de H. Stoel in oktober 1939, het jaar voordat de Sovjet-Unie zijn land annexeerde.

De Osservatore ontkende niet dat de geloofsbrieven door beide heren niet overhandigd waren. In feite was dit implicate erkend door een andere vatikaanse publikatie, het pauselijk jaarboek.

Wat de Osservatore deed was het aanvallen van de „gratuite en tendentieuze" speculaties over de motieven die geleid hebben tot de stap en de poging deze aan te duiden als „een heroriëntatie van de vatikaanse politiek".

De auteur van het Figaro-artikel werd aangeduid als „een vooraanstaande diplomaat die gedurende verscheidene jaren en bij twee gelegenheden Frankrijk bij de Heilige Stoel heeft vertegenwoordigd" — een duidelijke verwijzing naar de voormalige franse ambassadeur Graaf Wladimir D'Ormesson, die onlangs een serie artikelen over het Vatikaan voor de Figaro geschreven heeft.

De Osservatore verklaarde: „De zaak moet beschouwd worden in haar ware en juiste termen, die niet van „politieke" maar van strikt „technisch-juridische aard zijn". De maatregelen berusten niet op contingente beschouwingen maar op de vereisten afgeleid uit duidelijke internationale normen.... Het wil zo, dat tengevolge van een toestand die te goed bekend is om nog enige verdere uitleg te behoeven de Poolse en Lithause vertegenwoordigers niet in staat zijn geloofsbrieven over te leggen die erkend kunnen worden als diplomatiek geldig naar internationaal recht. Dit is een pijnlijke situatie dat door de Heilige Stoel als eerste betreurd wordt. Het is en blijft desondanks een onweerlegbaar feit. Het is daarom logisch dat het voor de Heilige Stoel onmogelijk is de erkenning te doen voortduren van de illustre diplomaten die tot nu toe deze post als hoofd van hun respectievelijke landen hebben bezet.

Het is onnodig erop te wijzen dat dit niet betekent dat er ook maar het geringste is tegen de personen zelve van de diplomaten, die door hun buitengewone gaven en aktiviteiten gedurende lange jaren en onder moeilijke omstandigheden, voor hun bijzondere verdiensten, achting en eerbied hebben verworven.

Evenmin zou men met enige grond van waarheid kunnen volhouden dat de welwillendheid van de H. Stoel jegens de twee landen verminderd zou zijn, die, afgezien van redenen van broederlijke bezorgdheid, voor de katholieke wereld symbolen van trots zijn en gronden voor hoop geven. De achting van de H. Stoel voor deze landen is welbekend door de veelvuldige en duidelijke blijken daarvan die zij hen in het recente verleden heeft betoond. Er is geen verandering in de houding van de H. Stoel ten opzichte van Lithauen, het slachtoffer van geweld, dat door de H. Stoel diep betreurd en afgekeurd wordt".

Het artikel schijnt verder de veronderstelling te verwerpen dat de beide diplomatieke missies definitief „gesloten" zouden zijn. Het blad verklaarde dat deze stap binnen de bevoegdheid van de H. Stoel is, maar voegde daar onmiddellijk aan toe, dat „deze vertegenwoordigingen blijven bestaan", zodat „bij afwezigheid van de hoofden van de missies de vertegenwoordigingen toevertrouwd blijven aan de zaakgelastigden van de (poolse) ambassade en het (Lithause) gezantschap (N.C.).

IN ENGELAND

De Katholieke geridderden

Londen. — Alec Guinness, Engelands grootste film-ster, die drie jaar geleden in de katholieke kerk werd opgenomen, is door Koningin Elizabeth II in de adelstand verheven.

Tezamen met Sir Laurence Olivier en Sir John Gielgud behoort hij tot de weinige toneelspelers van de moderne tijd, die dit eerbewijs ontvingen.

Guinness is bekend om zijn optreden in de film „The Bridge on the River Kwai", de geschiedenis van Britse krijgsgevangenen in Japanse handen, die alom in de wereld geprezen wordt. De film is een van de grootste kasstukken gebleken. Evenzeer genoot hij beroemdheid door zijn vertolking van de Father Brown figuur in de van Chestertons schepping gemaakte film. In een andere film speelde hij de rol van een kardinaal, die door de communisten in Oost-Europa gevangen wordt gehouden.

In zijn privé leven een stille, teruggetrokken man, is Alec Guinness een betrekkelijk nieuwe figuur in de aristocratie der akteurs-wereld. Hij woont te Petersfield in het graafschap Hampshire in Zuid Engeland met zijn vrouw, de voormalige toneelspeelster Merula Salaman. In maart 1956 werd hij in de Sint Laurenskerk te Petersfield in de Katholieke Kerk opgenomen. Toen maakte hij bekend, dat zijn toen 15-jarige zoon Matthew, zes maanden tevoren katholiek was geworden. Guinness werd benoemd tot „Knight Bachelor" bij gelegenheid van de jaarlijkse Britse lintjesregen, die traditioneel met Nieuwjaar plaats vindt.

Een ander vooraanstaande katholieke figuur die gedecoreerd werd, is de bekende piloot Air Marshal William Mac Donald, die benoemd werd „Knight Commander of the Bath".

John Wyndham Pope-Hennessy, een autoriteit op het gebied van de schone kunsten, hoofd van de afdeling architektuur en beeldhouwkunst van het Victoria en Albert Museum en auteur van vele boeken over de kunst, in het bijzonder over de Italiaanse Renaissance, werd benoemd tot „Commander of the Order of the British Empire".

Eveneens werden onderscheidingen toegekend aan de Eerw. heer John A. Coughland, vlootaalmoezenier voor het diocees Westminster, die benoemd werd tot „Officer of the Order of the British Empire" en aan Zuster Gabriella, een zuster uit Verona, die in de Melaatsennederzetting te Alito in Uganda werk (N.C.).

Hoe word ik goed verkouden?

Salisbury. — In de omgeving van Salisbury vertoeft sinds enkele jaren, goed geïsoleerd, een „common cold research unit" een kleine staf van artsen en virologen, die in opdracht van een ziekenhuis in Salisbury vrijwilligers.... verkouden maakt. Tracht te maken, althans. Want wanneer men afgaat op de resultaten van het experiment, lijkt het minstens even moeilijk een verkoudheid op te roepen als er een te ontlopen. Telkens twaalf vrijwilligers krijgen tien dagen vrije kost en inwoning, plus een zakgeld. In ruil daarvoor stellen ze zich beschikbaar als proefkonijn. Doel van het experiment is, vast te stellen hoe de besmetting zich voortplant, hoe de mens reageert en wat de beste afweermiddelen zijn. Van een recente groep van elf vrijwilligers ditmaal, werden ondanks injecties met verkoudheidsvirus, er slechts twee verkouden. Het waren de medische studenten van het gezelschap. Sinds 1946 heeft men 5921 vrijwilligers naar Salisbury gehaald. Men is daarbij tot de conclusie gekomen, dat de mensheid in verkoudheidsgevallen toch nog het meeste nut kan verwachten van bedrust en aspirientjes.

Londen. — U hebt niet het temperament om te chaufferen. Ik raad U aan naar een psychiater te gaan, zo sprak een Britse rechter tot een 22-jarige schilder die voor de dertiende maal zich voor een verkeersongeluk moest verantwoorden en tot een boete van vijftig gulden werd veroordeeld. De beklaagde, die een glimlach niet kon bedwingen, was Lucien Freud, een kleinzoon van de vader van de Psycho-Analyst.

„Persoonlijk een voorstander"

PAUS JOHANNES XXIII over de MODERNE KUNST

Vatakaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft in een dezer dagen gehouden toespraak verklaard dat men niet bevooroordeeld moest zijn tegenover moderne kunst alleen omdat zij modern is.

De Paus verklaarde dat hij persoonlijk een voorstander is van moderne kunst.

Hij merkte evenwel op dat men daarom nog niet de „dwaze vormen" daarvan behoefde aan te moedigen. Paus Johannes maakte deze opmerkingen tijdens een toespraak tot een groep stichters van het Internationaal Instituut van Liturgische kunst. Het Instituut is gevestigd te Rome en streeft ernaar de moderne Liturgische kunst te stimuleren en de goede smaak daarbij te bevorderen.

Het laatste project van deze instelling was de verschaffing aan d op 8 december j.l. plechtig ingewijde kathedraal van de Onbevlekte Ontvangenis te Manilla op de Philippijnen te voorzien van alle kunstvoorwerpen die daar geplaatst zijn.

Alle beelden, mozaïken, altaren en versieringen voor de kathedraal werden in Italie gemaakt en naar de Philippijnen verscheept vanwege het Instituut.

De Paus zeide dat hij persoonlijk hield van de nieuwe vormen van kunst in hun gezonde expressies. Hij merkte op dat er ...werken zijn die enige tijd geleden niet als schoon door het publiek in het algemeen werden beschouwd doch thans algemeen aanvaard worden.

„De kunst, wanneer zij geïnspireerd wordt door de waarheid en de schoonheid en bezield wordt door de ware geest van Geloof, heeft een voorname funktie" aldus de Paus.

Hij voegde daaraan toe dat de bevorderaars van de kunst altijd zouden kunnen rekenen op zijn hulp en steun, gelijk dit het geval is geweest met zijn voorgangers in het algemeen en Pius XII in het bizonder.

Aangezien de kunst een bron is van geestelijke inspiratie geeft zij een voorproef van het geluk dat er in het Paradijs zal zijn bij de aanschouwing van God en Zijn hemelse Moeder.

Hij besloot zijn toespraak met de opmerking dat de kunst daarom een aansporing is tot een behoorlijk leven en een herinnering aan een hogere bestemming van eeuwig geluk.

De groep bood de H. Vader twee kruisbeelden aan, het ene van zilver en een ander dat op de laatste biennale van Venetie een prijs gewonnen had. De Paus behield de het eerste en schonk het tweede aan de stad Venetië. (N.C.).

In IERLAND

Twee verplichte kerkelijke feestdagen opgeheven

Dublin. — Twee tot nu toe in Ierland „verplichte feestdagen" zijn als zodanig van de kerkelijke kalender geschrapt.

Krachtens een dekreet van de Heilige Congregatie van het Concilie te Rome zijn de feesten van Driekoningen (6 januari) en St Petrus en Paulus (29 juni) in Ierland niet langer kerkelijk verplichte feestdagen te vieren als zondag.

Kort voor nieuwjaar werd dit bekend gemaakt door John Kardinaal D'Alton, Primaat van geheel Ierland. De opheffing van de verplichting tot bijwonen van de Mis op deze dagen geldt voor alle Ierse diocesen (N.C.).

WEEST NIET WANTROUWIG, hier is een heer aan het woord die 't weet

Zesvoudige aanloop op de première

(Van een letterkundige medewerker)

Een der première-bezoekers, die Nederlands hoofdstad, Amsterdam rijk is, prof. mr. W. Pillo, heeft eens in een toneelnummer van „De Gids" verklaard, dat hij naar de schouwburg gaat om er het leven in een schone vorm te ontmoeten, schoner dan het zich in zijn dagelijkse verschijning gewoonlijk voordoet. Dit zal menigeen hem waarschijnlijk na kunnen zeggen, al had hij zich mogelijk tot dusverre nooit nauwkeurig gerealiseerd, wat hem in het toneel aantrekt. Men kan zich wel afvragen, of dit ook voor de première geldt. Er wordt immers in de toneelwereld herhaaldelijk gezegd, dat men bij die gelegenheid welhaast nimmer de best mogelijke voorstelling ziet. Zulks vanwege de ongehoorde spanningen, die er bij de aanvang van een eerste opvoering heersen. Daar is trouwens ook in de zaal iets van voelbaar, alhoewel de uiting ervan daar beslist anders moet wezen dan achter de schermen. Want dat is het merkwaardige, hoe dikwijls men dan ook al teleurgesteld mag wezen, wanneer opnieuw een zaal volstroomt, de gongslagen klinken, het licht dooft en het doek wijkt, dan voelt men in de zaal die bijzonder tintelende spanning tussen de twee polen van bereidheid tot overgave en van een soort weerbarstigheid, die zich eerst wil laten winnen.

Wim Vesseur — noodzakelijk kwaad.

Wat er van de kant van het toneel moet gebeuren, alvorens de toeschouwer tot dit spannende ogenblik gekomen is, kan men nu lezen in een nieuwe uitgave van Van Loghum en Slaterus, een heel onderhoudend boekje, waarin een toneelschrijver, een dramaturg, een regisseur, een decor- en costuumontwerper, een acteur en een criticus, ingeleid door een oud-schouwburg-directeur, over hun aller arbeid voor de „première" vertellen. Laat wij aanstonds zeggen, dat zij dit, ieder naar eigen aard en inzicht, op heel aangename manier doen.

Dat Johan Bendien, de oud-directeur van de Amsterdamse Stadsschouwburg, een goed causeur is, weet iedereen, die in het illustere gebouw, waar hij jaren lang geregeerd heeft, ooit een huldiging heeft gemaakt. Zoals bij zulke gelegenheden kondigt hij ook hier de zes schrijvers ieder persoonlijk met een kenschetsend woord aan.

Gooi met de pet

Hugo Claus — wiens „Suiker" onlangs in première is gegaan — vangt dan aldus aan: Dames en Heren, die dit bedrukt papier onder ogen krijgt, weest niet wantrouwig, aarzelt niet, hier is een heer aan het woord, die het weet, die u precies duidelijk zal maken waarin de kunst, het métier, de aandrift van het toneelschrijven bestaat........" Hieruit **blijkt, in welke toon hij het zijne zegt.**

Hij behandelt enkele „scholen" waarvan de eerste hem tot dit voorbeeld inspireert: „Er is geen begin en einde", toneelstuk in één bedrijf. 't handelt over een eenzame figuur, die onafgebroken in een kinderstoel zit, terwijl hij door zijn vrouw, zijn moeder, zijn tante en zijn grootmoeder beriept wordt, want hij heeft op de spiegel het woord „Viola" geschreven met zijn moeders lippenstift......" Daarmede is het stuk nog niet uit, maar de karakteristiek blijkt, alhoewel wellicht niet vriendelijk, niettemin duidelijk.

Zijn eigen oeuvre behandelt hij overigens nauwelijks welwillender. Wat de toneelschrijver bezielt?: een mengsel van naïviteit, nijd, ambitie, narcisme, vreugde. In „Een bruid in de morgen kon hij een gevoel van beklemming kwijt, dat geen uitlaatklep in zijn romans en gedichten had gevonden. In zijn volgend stuk „Een lied in de moordenaar wilde hij een mythe verbeelden, een opera zonder muziek schrijven, een Western met lyrick", „Suiker" verhaalt, opnieuw in een schijnbaar realisme, een liefde in de suikerfabrieken van Noord-Frankrijk, zijn laatste stuk, een comedie die zich afspeelt onder jonge mensen, heeft als voorlopige titel „Mama, kijk, zonder Handen". Van het laatste stuk geeft hij een aantal details over ontstaan en wording, waarna hij constateert dat hij het vermogen mist om van het stuk een critisch-methodische uitleg te geven. Dat „mag de waarde lezer mij niet kwalijk nemen. Ik neem het mijzelf niet kwalijk, omdat ik naïef denk (en naïviteit blijft het grootste wapen, de grootste dooddoener van de schrijver) dat bij duiding het werk ontsnapt. Ik hou mij het liefst aan de creatieve gooi met de pet".

De nieuwste vondst

Karl Guttmann komt als dramaturg aan het woord, en wie zich geen duidelijke voorstelling van dit beroep kan maken wordt wellicht wijzer door deze zin uit zijn verhaal: „Is het eigenlijk geen dwaasheid, krampachtig en onverpoosd achter de nieuwste vondsten aan te jagen, alsof het heil van het toneel ervan afhangt......? Hoe men dit mer... er dat uit zijn mededelingen gebleken: „Ik zie me nog geheimzinnig door Londen sluipen, nu wetend dat de man van de concurrent er een dag later ook zat, en allebei maar de agent gek pratend, dat ieder van ons de beste troep van Nederland vertegenwoordigt." De jacht op de nieuwste, terwijl, zegt hij, je wat treurig, de oude schatten nog onvoldoende zijn geëxploreerd. Hij schotelt de lezer een lijst voor, waarmee enkele gezelschappen een paar seizoenen zouden kunnen vullen. Zij zouden die dan wel besteed hebben. Maar ja......

Han Bentz van den Berg komt als regisseur aan het woord, en alhoewel hij nimmer „ik" gebruikt", geeft hij een gewetensvolle verantwoording van zijn gedegen opvatting van het vak. Waarom wil een regisseur een bepaald stuk met alle geweld spelen? „Omdat er een conflict in het stuk wordt behandeld, waar hij belangstelling voor heeft en dat hem belangrijk genoeg lijkt om het te laten zien en horen. Omdat er een dialoog in voorkomt, die hem niet meer loslaat. Omdat het hele stuk zo dichterlijk, zo sterk, zo waarachtig, zo gek, zo nieuw en zo oud is, dat het hem blijft achtervolgen. Omdat er karakters in voorkomen, die vragen op het toneel te gaan leven. Omdat er situaties zijn, die op een voorstelling wachten. Kortom, omdat hij toneel heeft gevonden......"

Daarna begint het pas...... hij moet het klimaat en de entourage bepalen, de spelers, een kleine gemeenschap van kunstenaars leiden tot een gemeenschappelijk resultaat, niet als een dictator, eerder als een diplomaat, die zijn doel tracht te bereiken zonder zijn wil onvoorwaardelijk op te leggen.

Noodzakelijk kwaad

Wim Vesseur, decor- en costuumontwerper, schrijft, als gewoonlijk, met een openhartige hartstocht over zijn onderwerp, en het verbaast niemand, dat hij naar middelen te behoefte „een nieuw model schouwburg voor dit stuk te bouwen, of tenminste de bestaande grondig te wijzigen en het toneel ver uit te stulpen in het publiek". Heeft men zijn stuk gelezen, dan heeft men een zeer levendige indruk van het vak, dat hij met grote liefde beoefent. In welke toon hij schrijft kan men uit het volgende proeven: „De schrijver kan naast de acteur van enig belang geacht worden, de decorontwerper is eerder een noodzakelijk kwaad. In feite wordt van hem slechts verlangd, dat hij de noodzakelijke hulpmiddelen verschaft, die bij het spel nodig zijn, zij het in het kader van een zekere kunstzinnige planmatigheid".

Geen genummerde laden

Coen Flink geeft een analyse van het werk van de toneelspeler — niet een kastje heeft met genummerde laden, waar hij zijn karakters in opbergt en tegelegenertijd weer te voorschijn haalt. Ook is hij niet iemand, die in de huid van een ander kruipt. Hij gaat uit van zich zelf, maar heeft, door opleiding en beroep een uitgebreider en genuanceerder gamma van gevoelens tot zijn beschikking gekregen dan een „gewoon" mens.

Bemoeial uit overtuiging

Ben Stroman vertegenwoordigt de toneelcriticus, die, in tegenstelling met de anderen, niets met de voorbereidingen van de première te maken heeft, maar daarna aan het woord komt. Het moet zeggen, dat van de voorgaande schrijvers ook enigen zo terloops een opmerking over „de critiek" hebben laten vallen. Stroman karakteriseert de criticus als een bemoeial uit overtuiging, waarbij hij evenwel een „gedeelde bemoeizucht" veronderstelt en „een universele ontvankelijkheid voor uiteenlopende uitingen in de kunst, zonder dat hij zijn voorkeuren hoeft te verdoezelen." Al streeft hij naar objectieve normen, reactie blijft subjectief. Toch is hij een „baken" temidden van de collectieve emotie welke „de zaal" is, dank zij ervaring, belezenheid of verscherpte ontvankelijkheid aspecten aanwijzend, die de emoties van anderer verdiepen of verhevigen.

Wanneer wij dat „baken" in de krant antreffen flakkert de voorbije toneel-illusie, die ook wij beleefd hebben even op. Maar het feest, dat elke première altijd is, al zou het maar zijn tot op het ogenblik dat zij werkelijk begint, is dan voorbij. Wij kijken al weer uit naar de volgende. Dit boekje vertelt er het genoeg van — niet te veel — om dat verlangen te stimuleren.

Hugo Claus — een heer die het weet — dubbel gezien, dank zij het feit dat hij zich naast een spiegel heeft opgesteld

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

55—42 Niet zodra heeft het meisje de kamer verlaten, of de oude Conall springt op begint heen en weer te lopen, blijft plotseling voor Eric staan en vraagt: „En- hoe vond je, mijn dochter?" Dan vervolgt hij zonder op antwoord te wachten: „Een knap meisje, al zeg ik het zelf, ja, ze mag er wezen! Zij verdient een flinke echtgenoot". Hij schudt mismoedig het hoofd. „Zo'n man is bij ons niet meer te vinden, niet meer......" „waarom niet? Wat mankeert er aan Uw mensen?" vraagt Eric om het gesprek een andere wending te geven. „Zij durven niet!" roept de oude verachtelijk, „en het merendeel is niet eens van zuiver Iers bloed! Hij zet zich neer en kijkt Eric listig aan. „Maar dat wordt nu anders. Ik ben blij, dat jullie hier gekomen zijn. Nu is de band met het oude stamland weer hersteld en zal alles anders worden! En maar net op tijd ook, want!" — hij laat zijn stem tot fluistertoon zakken — „mijn verspieders melden, dat de vijf stammen in gisting zijn en een aanval op ons beramen, Conall wordt nu vertrouwelijk en legt zijn knokige hand op Erics schouder. „Zeg eens eerlijk, hoe vind je mijn dochter Brigit?" Hij lacht en gaat verder: „Ja, ik begrijp wel, dat je in je leven al heel wat mooie meisjes gezien hebt, maar is er een bij als Brigit? „Nou?" Hij geeft Eric schertsend een por in de zij en doet een poging om schalks te knipogen.

De gruwelijke grijns, die te voorschijn komt, doet een rilling van afkeer over Erics rug lopen. „Wat wil die waanzinnige kerel?" denkt hij vol ontheming. „Het lijkt er veel op of hij mij aan zijn dochter wil koppelen."

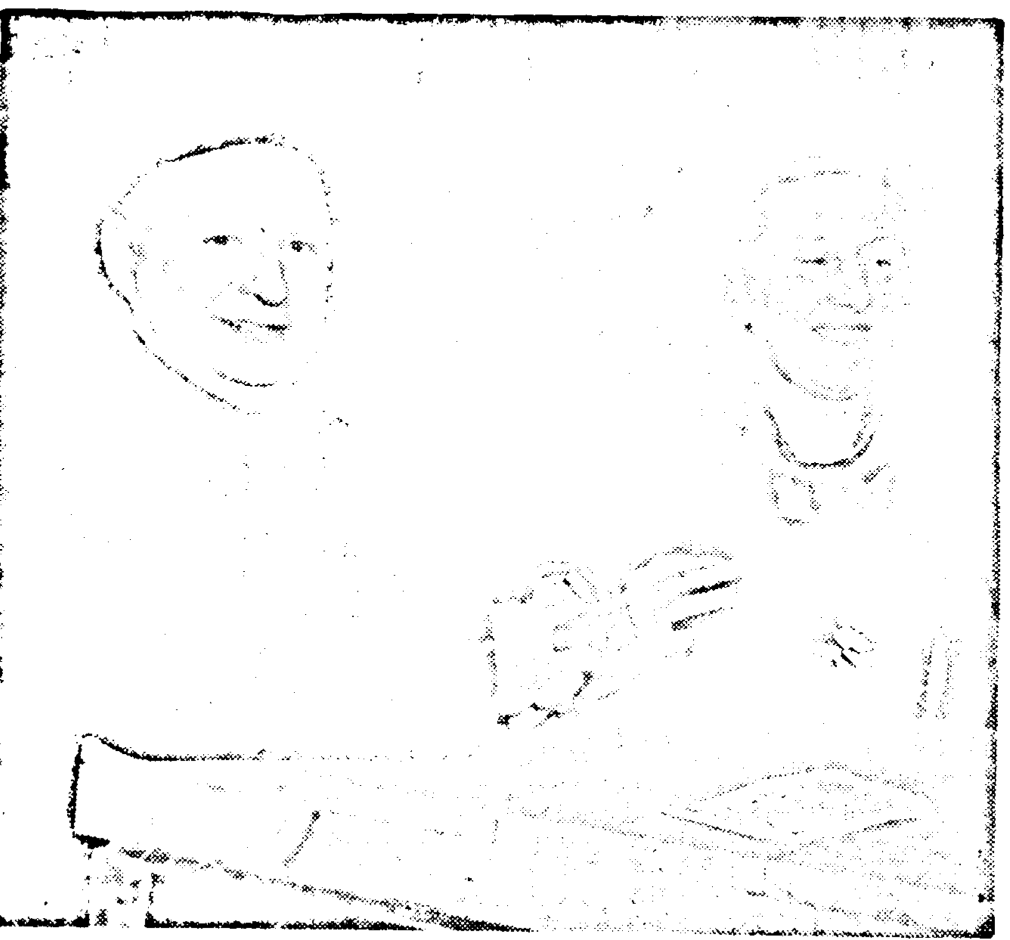
Uitzonderlijke promotie

Dezer dagen vond in een vertrek van het Vatikaan de promotie plaats van een doctor in de godgeleerdheid. De ongebruikelijke plaats was een gevolg van het feit dat de promovendus, de eerwaarde Heer Napoleone Barbato als onderwerp voor zijn proefschrift een deel van de werken van de Heilige Laurentius Giusti- van de Heilige Laurentius Giustiniani, patriarch van Venetië in de veertiende eeuw had uitgekozen. Paus Johannes XXIII heeft grote belangstelling voor deze figuur. De H. Vader had van deze promotie gehoord en had de wens te kennen gegeven deze te willen bijwonen. Op het allerlaatste ogenblik was de H. Vader evenwel door omstandigheden verhinderd.

De promovendus heeft later op de dag een exemplaar van het proefschrift aan de H. Vader aangeboden. Achthonderd mede-studenten van het Angelicum, de door de Dominikanen geleide inrichting van hoger onderwijs in Rome woonden de promotieplechtigheid bij. (N.C.).

Klassieke muziek op de plaat

Muziek van Hindemith en Tschaikowsky

Hindemith en zijn echtgenote.

Het is goed, dat Philips met een complete plaat (A 00365 L) Paul Hindemith eens nadrukkelijk onder de aandacht van grammofoonliefhebbers heeft gebracht. Het is ietwat wonderlijk met Hindemith gegaan. Hij is tegenwoordig nergens meer een veel gespeeld componist. Hij staat niet meer in het muzikale nieuws en dat nog wel, nadat hij tot in zijn middelbare jaren bepaald een der dominerende figuren in de wereld der muziek is geweest. Hij was het zozeer, dat het Concertgebouw kort voor de oorlog met hem overeen kwam, dat zijn nieuwe werken daar ten doop gehouden zouden worden. Het heeft nauwelijks gewerkt. Kort daarop kwam de oorlog en toen die voorbij was, bleek niemand meer de smaak te hebben om zijn werk te waarderen.

Er is sedertdien wel werk, ook in ons land, van hem uitgevoerd, maar het baarde weinig opzien en het viel gemeenlijk ook niet bijster mee. Van zijn oudere werk kwam intussen maar heel weinig voor een wederuitvoering in aanmerking.

Aan strikt politieke redenen kan het niet gelegen hebben. Hindemith is betrekkelijk kort na de intrede van het nazi-regiem uitgeweken, eerst naar Turkije, vervolgens naar Amerika. Er is wat over te doen geweest, toen hij kort na de uitvinding van de nazistische „Kultur" enige aesthetische principes veranderde en zowel de pluritonaliteit als de atonaliteit afzwoer. Maar dat kan fundamenteel bij hem geweest zijn, zoals het ook wel met andere componisten gegaan is. Hij heeft er in ieder geval een lijvig leerboek bij geschreven, waarin hij zijn structurele principes grondig uiteen zet en zijn stijl bepaalt. Tot aan de oorlog waren zijn nieuwe werken overal ter wereld sensationele gebeurtenissen. Na de oorlog was dit plotseling afgelopen en viel het iedereen steeds moeilijker ze te savoureren. De reden is niet zo gemakkelijk op te sporen.

Op de onderhavige opname nu zijn met goed inzicht gekozen stukken aan de orde gesteld uit zeer verscheiden perioden van Hindemiths werkdadigheid. Het voornaamste daarvan is „The four temperaments", een balletmuziek in de vorm van een drieledig thema met vier drieledige variaties voor strijkers en obligaat piano, daterend uit 1940. Vervolgens zijn daar de Vijf stukken voor strijkers op. 44 no. 4, een onderdeel van de didactische bundel „Schulwerk", daterend van 1927. En tenslotte bevat de plaat de Treurmuziek voor altviool en strijkers, die Hindemith in januari 1936 te Londen geschreven heeft onder de onmiddellijke indruk van de dood van koning George V.

Van deze drie werken, die in hun tijd vermaardheid hebben gekregen, lijken mij „The four temperaments" het meest geslaagd en misschien wel daarom, wijl ze het minst opzettelijk zijn geschreven. Ze klinken geïnspireerd, of althans dieper doorleefd en ampel doordacht en uitgewerkt, maar misschien is dit wel grotendeels hetzelfde. In ieder geval heeft Hindemith hier zeer onderhoudende en zelfs fraaie muziek geschreven in deze vier gecompliceerde variaties voor piano en strijkers, waarin hij karakteristieken geeft van de overgeleverde vier temperamenten van de mens: melancholisch, sanguinisch flegmatisch en cholerisch. In hun algemene aard doen zij wat denken aan de Enigma-variaties van Elgar. Hun stilistisch gemiddelde ligt daar ook niet zo heel ver af, zodat men zich kan voorstellen, dat hier een zeer aansprekende, gemakkelijk toegankelijke muziek is ontstaan, van een aanmerkelijk lichtere en minder hoekige aard dan Hindemith voor die tijd placht te schrijven.

Het Schulwerk en de Treurmuziek zijn daarentegen heel typerend voor de muzikale dagloner, die Hindemith altijd ook heeft willen zijn, de man, die terstond op bestelling en voor alle gelegenheden aangepaste muziek kon maken. In het Schulwerk staat zulke muziek, die hij als didacticus uit zijn enorme kennis als ambachtsman schreef, serieus en inventief, maar zelden boven de materie uit gerijpt. En de treurmuziek maakte hij in drie uur tijd op het doodsbericht van koning George om het te spelen in de plaats van een altconcert, dat hij voor de B.B.C. had zullen uitvoeren. Het is een in vier korte delen onderverdeelde schetsmatige muziek, bewonderenswaardig om de paraatheid waarmee het in zo korte tijd gemaakt werd. Muziek als onmiddellijke begeleiding van bijzondere levensgebeurtenissen, functionele muziek. De muziekliteratuur uit voorbije eeuwen is er vol van. Een deel ervan heeft het boven de functie uit voor de eeuwen volgehouden.

Het pleidooi voor al deze stukken wordt op zeer overtuigende wijze gevoerd door het Nederlands Kamerorkest onder leiding van Szymon Goldberg. De spelers van de obligate partijen zijn zulke prominente instrumentalisten als de pianist Leon Fleisher en de altist Paul Godwin, en de acoustische kwaliteiten van de opname zijn opmerkelijk goed.

Russen

Op het gebied van de orkestmuziek valt melding te maken van twee aan Russen gewijde opnamen. In de serie „Ace of Clubs" gaf Decca als ACL 11 twee heruitgaven van oudere opnamen van Tschaikowsky's „Romeo en Julia" en zijn „Capriccio Italien", waarbij ook de koppeling anders is dan zij oorspronkelijk was. „Romeo en Julia" wordt uitgevoerd door Eduard van Beinum met het London Philharmonic Orchestra en de Capriccio Italien door Carl Schuricht met het Parijse Conservatoire-orkest. Beide heruitgaven, die technisch weer op het niveau van moderne opnamen gebracht zijn, mogen daarom bij uitstek welkom heten, wijl ze in het geval van het Capriccio zulke aardige en puntig uitgevoerde muziek bevatten en in het geval van „Romeo en Julia" juist de allerbeste muziek geven, die uit Tschaikowsky's pen gevloeid is: een geniaal stuk, dat ook tot de schoonste vertolkingen behoort in het enorme repertoire van Eduard van Beinum. Het is voor de liefhebbers een geluk, dat deze prachtige uitvoering nu weer als een moderne opname geheel binnen ieders bereik is gekomen.

Philips plaatst zich daarnaast ook met Tschaikowsky, de Eerste suite in D op. 43 alsmede de Tweede symphonie van Borodin, beide werken gespeeld door Dimitri Mitropoulos en het New-York Philharmonic. Interessant is daarbij vooral de weinig meer gehoorde Eerste suite, die inderdaad aan onevenwichtigheid lijdt naar inhoud en bouw.

MOBACH.

Twee katholieke bladen verboden

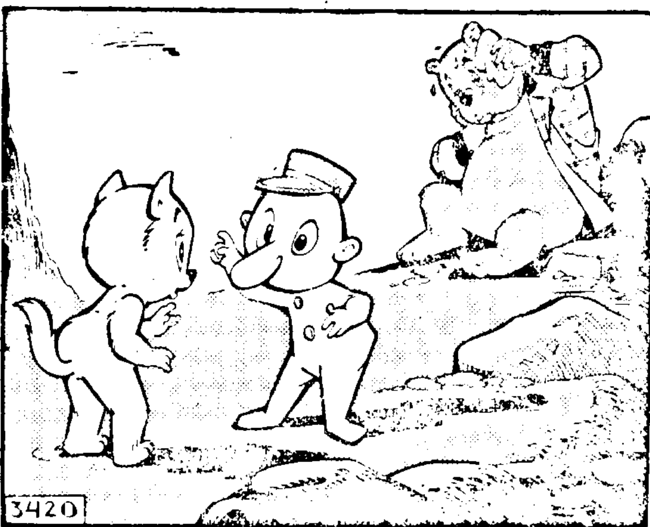
Djakarta. — Op het eiland Flores hebben ambtenaren van de Indonesische regering twee katholieke nieuwsbladen verboden en een katholiek college gesloten, terwijl de registratie van alle kerkelijke bezittingen werd bevolen.

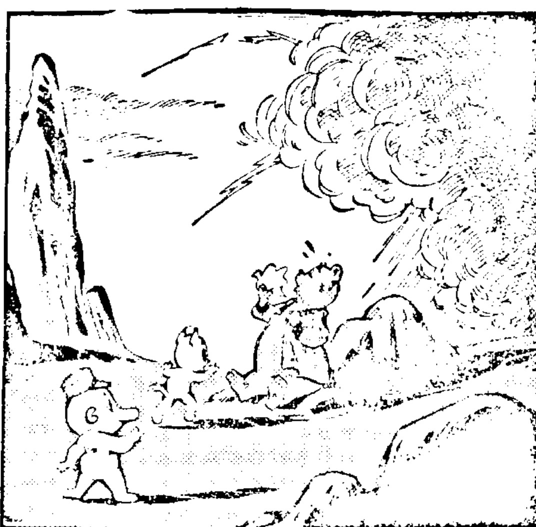
De aktie werd ondernomen in opdracht van Lt. Kolonel Minggu territoriaal commandant van de Kleine Soenda Eilanden, waarvan Flores een deel uitmaakt.

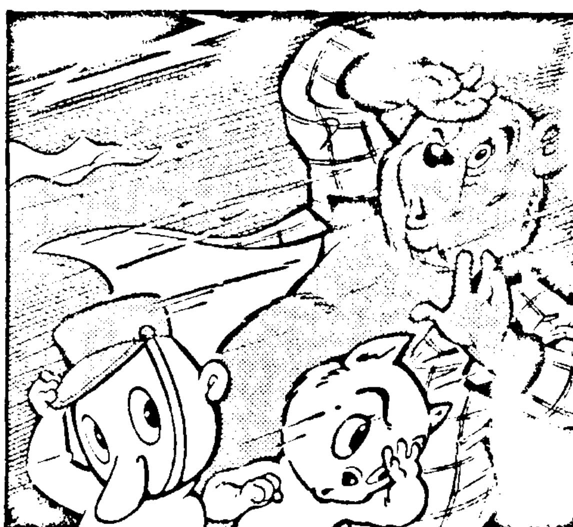
Een zegsman van de regering verklaarde dat de verboden bladen zijn „De Katholieke Echo" en „De Stem van de Katholieke Arbeiders".

Hij zei dat de maatregel genomen was omdat deze bladen kritiek hadden geoefend op een maatregel krachtens welke alle buitenlanders met inbegrip van geestelijken de vlag en de naam van hun land buiten hun huizen moesten aangeven. Flores is overwegend katholiek. De buitenlandse bevolking bestaat voornamelijk uit Portugezen. (N.C.)

TOM POES EN DE KWANTEN

3420 „Het is mogelijk, dat Goesting gevaarlijk is", zei de gids na enig nadenken. ‚Ik heb dat nooit zo gemerkt, maar als u het zegt, zal het wel zo zijn".

„Onzin", zei heer Bommel. „Het is hier niet gevaarlijk. Het is hier alleen maar warm".

„Zoals u wilt", hernam het ventje. „U kunt het krijgen zoals u het wenst".

„Daar heb je het al", riep Tom Poes uit. „Dat is altijd gevaarlijk! We hebben dit nu al zo dikwijls meegemaakt en er komt altijd ellende van".

„Schei nu uit met dat eigenwijze gepraat, jonge vriend", zei heer Ollie moe. „Het is veel te warm om te kibbelen. Ik wilde, dat er een beetje koelte kwam......"

„Zoals u wilt", zei de gids, maar Tom Poes hief bezwerend de handen op en riep: „Maar dat zou helemaal verkeerd zijn! Iedereen weet, dat plotselinge koelte bij warm weer onweer geeft!"

Het kleine mannetje keek bezorgd naar de lucht, waar donkere wolken zich begonnen samen te trekken.

„Ook goed", prevelde het. „Niet zoals u zegt. Maar alles zou prettiger zijn wanneer u zich niet met de wensen van heer Bommel bemoeide. Dit geeft alleen maar tramelant en tierelier".

Nauwelijks had hij dit gezegd of een hevige bliksemflits doorkliefde het duister wordende zwerk. Een knetterende donderslag volgde en daarop floot er een rukwind over de woestijn, die koude regen voor zich uit blies.

Voorstel van West-Duitse regering over CYPRUS:

TURKSE minderheid zou naar GRIEKS eiland moeten worden overgebracht

Bonn. — Volgens welingelichte kringen te Bonn heeft de West-Duitse regering voorgesteld, dat de Turkse minderheid op Cyprus naar een Grieks eiland in de Egeische zee wordt overgebracht. Dit laatste eiland, waarvan de bewoners naar Cyprus zouden gaan, zou dan Turks worden.

De Griekse en de Turkse regering hebben de goede diensten van de bondsrepubliek aanvaard. Volgens genoemde kringen dient dit Duitse voorstel als basis voor de besprekingen tussen de ministers van buitenlandse zaken van Griekenland en Turkije die midden december in Parijs begonnen en sindsdien werden voortgezet.

Het voorstel van de bondsrepubliek is gedaan naar analogie van de uitwisseling in 1923 tussen Griekenland en Turkije van bevolkingsgroepen in Thracie en Klein-Azie.

Inmiddels is aartsbisschop Makarios, de verbannen leider der Griekse Cyprioten, van een bezoek aan de V. S. teruggekeerd. Hij verklaarde bij aankomst dat de bevolking van Cyprus bereid is met Gr. Brittannie te spreken over een vreedzame en rechtvaardige oplossing van het vraagstuk Cyprus. Wij sluiten de deelneming van andere landen, binnen of buiten de NAVO,

---

New York. — Generaal Trudeau hoofd van de afdeling onderzoekingen van het Amerikaanse leger, heeft medegedeeld dat het leger verwacht binnenkort zijn tweede maanraket te lanceren. Hij wilde geen nadere bijzonderheden meedelen.

Post van de Bovenwinden

Hospitaalbouw

Op de Engelse eilanden hebben ze een aardig systeem van medische centra. In de hoofdplaats is een ziekenhuis maar daarenboven hebben zij in alle volksmiddelpunten buiten een net stelletje gebouwen als hulp voor de openbare gezondheidsdienst. Daar hebben de dokter en de vroedvrouw hun onderzoekkamer, daar is een post van EHBO en alles wat voor de medische dienst nodig is op het platteland.

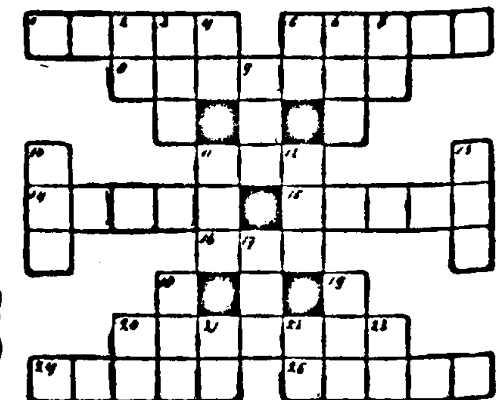
Een klein beetje in die trant is de medische dienst op Saba ook ingericht. Op de Windwardside, waar de dokter woont, is een hospitaaltje, verder is er een tamelijk nieuw hulphospitaaltje in de Bottom en een oud geval in Hell's Gate, dat eens in de week als consultatiekamer dienst doet. Het eigenlijke ziekenhuisje bij de dokterswoning is niet veel, een raar houten bouwsel met een paar in elkaar lopende kamers met een keukentje van enige vierkante meters. Het geheel ligt in de diepte en is in de verste verte niet met een jeep bereikbaar. Een vreemdeling die er heen gaat, moet beslist een idee krijgen, dat hij ergens in een kelder terecht komt. Gelukkig zal dit weldra tot de historie gerekend moeten worden, want men is hard bezig een nieuw hospitaal en dokterswoning te bouwen op St. Johns. Het grondwerk is zo goed als gereed en weldra zal men met de bouw van de muren kunnen beginnen. Het geheel zal een goede ton kosten, wat op zich voor een hospitaal niet veel is, maar wat voor Saba toch wel de grootste som zal zijn die tot nu toe ooit voor een bouwwerk is uitgetrokken.

De bouwer, de heer Deldever, hoopt over een maand of zeven het gebouw te kunnen opleveren.

Het direkte gevolg van deze activiteit is wel dat niemand meer op het ogenblik een metselaar of timmerman kan krijgen, maar we moeten wat voor de goede zaak overhebben.

In een als champignon ingerichte mergelgroeve in het Belgisch dorp Sichen — Sussen — Bolde deed zich een enorme instorting voor, waarbij ongeveer 120 mensen zich wisten te redden. Een twintigtal werd onder het puin bedolven, doch hiervan konden er weer enkele gered worden. Foto: Reddingsploegen begeven zich in de grotten om te trachten de overlevenden te redden.

KRUISWOORDRAADSEL

Horizontaal: 1. olienootje. 5. bijwoord. 8. stad in China. 11. familielid. 14. zetel. 15. oxyde. 16. meisjesnaam. 20 zeeman. 24. dier. 25 rimpel.

Verticaal: 2. de onbekende. 3. kledingstuk. 4. meisjesnaam. 5. voedsel. 6. takje. 7. rijks-grens (afk.). 9. toiletartikel. 10. Europeaan. 11. boom. 12. soort papegaai. 13. bevel. 17. Europeaan. 18. verbindng. 19. stomp. 20. pers. vnd. 21. bekende motorraces. 22. voegwoord. 23. dus (Eng.).

Negerjongetjes in Wadesboro niet vrij

Wadesboro. — Het verzoek van een organisatie van negers om de twee negerjongetjes — 10 en 8 jaar — die een 6-jarig blank meisje hadden gezoend, vrij te laten is door een rechtbank in Wadesboro in de Amerikaanse staat Noord-Carolina afgewezen.

De rechter verklaarde, dat men niet het bewijs heeft kunnen leveren, dat de beschuldigingen onjuist zijn.

De jongetjes zijn enkele dagen geleden naar een opvoedingsgesticht gestuurd omdat zij het meisje hadden gezoend en zich door haar hadden laten kussen.

Moskou. — In een fabriek in de Oekraine worden, naar het Sowjet-Russische nieuwsbureau Tass medebedeelt, voorbereidingen getroffen voor de produktie van kleine automobielen. De twee-deurs vierpersoons-automobielen zullen een maximale snelheid van 80 km per uur kunnen bereiken.

Thorshavn. — Peter Mohr Dam, leider van de Sociaal-Democraten, is tot premier van de Faroer gekozen na twee maanden van onderhandelen sinds de algemene verkiezingen van 8 november de vorige premier, Djurhuus, is tot vice-premier, gekozen. Hij is leider van de conservatieven.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.; **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30

Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)

Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)

Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)

Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)

Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)

Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)

Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)

Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)

Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)

Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.

San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Van 18 januari tot en met 25 januari is de Internationale Bidweek voor de hereniging van alle Kerken op de wereld.

WIE ADVERTEERT— EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

29

„Nee, je doet beter de papieren van die refugié eens goed na te pluizen. Al lijkt het me een zuiver theoretische mogelijkheid."

„Toch zou ik, als u het goed vindt, de zaak op mijn gemak verder nagaan, ook wanneer u op het ogenblik het vooronderzoek liever wilt afsluiten."

Tot zijn verwondering antwoordde de commissaris hierop met een rustig en goedkeurend: „Best, jongen."

„Daar heb je bijvoorbeeld de kwestie van die revolver. Is de hypothese juist, dan had Scherz *geen* revolver en moet die dus van iemand anders zijn geweest."

„Maar het was een Duits fabrikaat."

„Dat geef ik toe meneer. Maar Engeland zit op het ogenblik vol met vuurwapens van continentale makelij. Al onze jongens kwamen er mee thuis en de Amerikaanse troepen dito."

„Zeer juist. Nog andere sporen, die je volgen wil?"

„Wij dienen nog naar een motief te zoeken. Als er iets waars schuilt in die hypothese, was er vrijdag jongstleden helemaal geen sprake van een grapje, was het evenmin een gewone roofoverval...... maar een koelbloedig beraamde moordaanslag. Iemand heeft juffrouw Blacklock willen vermoorden. Maar waarom? De enige, die daarop antwoord kan geven is juffrouw Blacklock zelf!

„Dat heeft ze dadelijk ten stelligste van de hand gewezen, als ik 't wel heb."

„Tenminste, dat Rudi Scherz haar had willen vermoorden. En daarin had ze volkomen gelijk. Maar er is nog iets, meneer."

„En dat is?"

„Er kan nog wel eens een tweede poging worden gedaan!"

„Dat zou inderdaad de juistheid van de theorie bevestigen!", antwoordde de commissaris droogjes. „A propos, je mag juffrouw Marple wel goed in de gaten houden."

„Juffrouw Marple? Hoe zo?"

„Ik hoorde, dat ze plan had haar intrek te nemen in de pastorie te Chipping Cleghorn en van daar twee maal in de week voor behandeling naar Medden ham Wells te komen. Die mevrouw hoe-heet-ze-ook-weer blijkt namelijk een dochter van een goede vriendin van juffrouw Marple te zijn. Die oude juffrouw houdt er goede jachtinstincten op na. Och ja, ze heeft ook niet veel emoties in haar leven en het geeft haar een pracht van een verzetje mogelijke moordenaars op te sporen."

„Ik wou, dat het lieve mens maar wat uit de buurt bleef," klonk het ernstig uit Craddocks mond.

„Omdat ze je anders maar voor de voeten loopt?"

„Dat niet, meneer, ik màg haar wel. Maar juist daarom zou ik niet graag zien, dat haar iets overkwam... wanneer we tenminste van de veronderstelling uitgaan, dat er waarheid schuilt in haar hypothese."

Het spijt me, dat ik u nog eens moet lastig vallen, juffrouw Blacklock..."

„O, dat is helemaal niet erg. Nu het gerechtelijke onderzoek een week is verdaagd, zoekt u zeker nog naar nader bewijsmateriaal?"

Inspecteur Craddock knikte toestemmend. „Om te beginnen, juffrouw Blacklock, blijkt Rudi Scherz helemaal niet de zoon te zijn van de eigenaar van Hôtel des Alpes te Montreux. Hij is zijn loopbaan begonnen als oppasser in een ziekenhuis in Bern. Daar raakten allerlei patiënten hun kostbaarheden kwijt. Toen is hij kellner geworden in een hotelletje in een van de wintersport-centra. Daar heeft hij zich gespecialiseerd in het uitschrijven van duplicaat-nota's in het restaurant, met posten, die op echte nota's niet voorkwamen. Hij stak het verschil in zijn zak. Toen is hij bediende in een warenhuis in Zürich geworden. Toen hij daar werkte, nam het aantal winkeldiefstallen zienderogen toe. De bezoekers hadden er waarschijnlijk part noch deel aan."

„Hij was dus een verzamelaar van onbeheerde kleinigheden, meneer Craddock?", vroeg juffrouw Blacklock met enige humor. „Geen wonder, dat ik me de man eigenlijk niet kon herinneren."

„Ik vermoed ook, dat iemand anders hem in Hotel Spa op u attent heeft gemaakt en dat hij toen maar beweerd heeft, dat hij u uit Zwitserland kende. De Zwitserse politie had hem het vuur na aan de schenen gelegd. Met keurig vervalste papieren heeft de man een baantje in het Royal Spa Hotel weten te krijgen."

„Een uitstekend jachtterrein," merkte juffrouw Blacklock droogjes op. „Het is er duur en er komen alleen welgestelde mensen. Die zullen hun hotel-rekening niet zo precies controleren, denkelijk."

„Ja," stemde Craddock toe, „hier kon hij een goede oogst verwachten."

Juffrouw Blacklock fronste het voorhoofd. „Dat kan ik me allemaal begrijpen. Maar niet, dat zo'n man dan naar Chipping Cleghorn komt. Wat dacht hij hier te vinden? Iets meer dan in dat dure hotel?"

„Blijft u bij uw verklaring, dat u niets van bijzondere waarde in huis heeft?"

„Dat spreekt vanzelf. Wanneer hier iets in huis was, zou *ik* dat moeten weten. Wij hebben hier geen onbekende Rembrandt of iets van die aard."

„Dan heeft het er toch alle schijn van, dat uw vriendin, juffrouw Bunner, het bij het rechte eind heeft en dat hij speciaal om u gekomen is."

„Nou, zie je wel, Letty, wat hèb ik je gezegd?"

„Och, onzin Bunny!"

„Is het wel onzin?", vroeg Craddock. „Ik denk, dat u gelooft, dat het wel degelijk waar is."

Juffrouw Blacklock keek hem strak aan. „Laten we dat eens aannemen. Gelooft u heus, dat dit jongmens dan tevoren door het plaatsen van een annonce het halve dorp op mijn dak zal sturen?"

„Maar, dat kan wel helemaal zijn bedoeling niet zijn geweest," viel juffrouw Bunner ijverig in de rede. „Ik las in die advertentie dadelijk een afschuwelijke waarschuwing... Als hij jou had doodgeschoten en zelf verdwenen was, had niemand geweten, wie 't had gedaan."

(Wordt vervolgd).

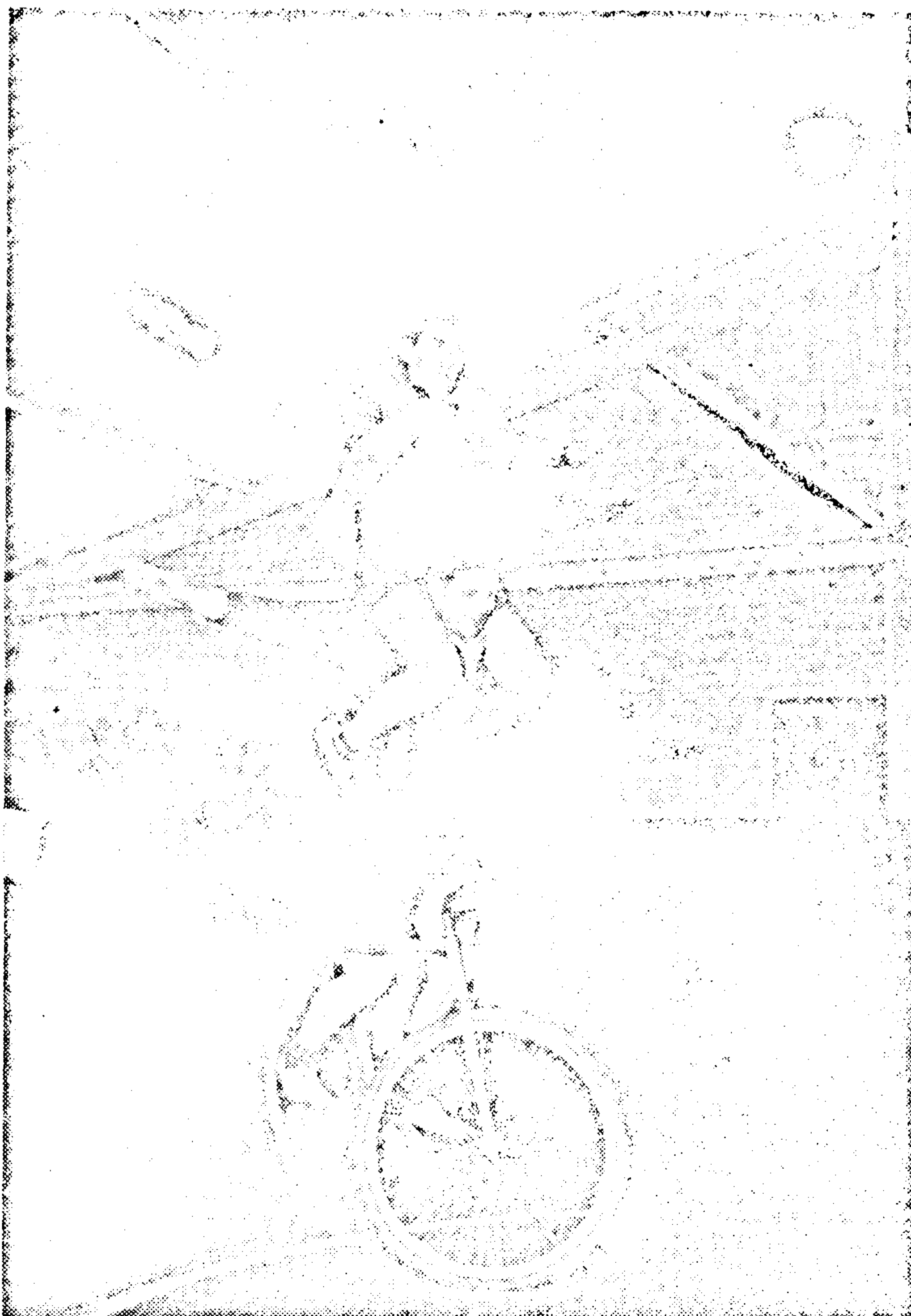
KUNSTWIELRIJDEN

Unieke sport van de jeugd van Heerlerheide

(Van een medewerker in Nederland)

Enkele decennia geleden maakte de mens kennis met een opzienbarend vervoermiddel: de fiets. Meteen leerde hij toen ook het boeiende, maar bijzonder moeilijke spel met het evenwicht kennen. De meer sportieve wielrijders verenigden zich al spoedig in clubs en zo ontstonden her en der bloeiende wielrijdersverenigingen. Lang duurde die bloei echter niet. Zo snel als de meeste clubs waren ontstaan, zo snel verdwenen zij ook. Slechts twee verenigingen in ons land hielden stand en bestaan thans nog. Het zijn de kunstwielrijdersvereniging „de Heidebloem" van Heerlerheide, die thans precies een halve eeuw oud is, en de iets jongere vereniging „Juliana" te Millingen.

Valt in Millingen het accent op het zgn. schoolrijder (uitsluitend figuurwerk), in Heerlerheide wordt een meer sensationele stijl, ware acrobatiek op de fiets, gereden. De fietsende acrobaten van „de Heidebloem" missen in Nederland gelijkwaardige tegenstanders. Die vinden zij wel in Duitsland. Om „bij" te blijven moeten de Heerlerheidenaren enkele keren per jaar hun kunstwielrijdende oosterburen gaan bezoeken. Dat zij met vele van hun Duitse collega's rustig „de strijd op de fiets" aandurven, pleit in niet geringe mate voor „de Heidebloem". Voor kunstwielrijders geldt Duitsland immers als het moederland. De oprichting van kunstwielrijdersverenigingen in Limburg geschiedde grotendeels onder Duitse invloed. Ook in Heerlerheide was dit het geval. De aanleiding, waarom dit in 1908 gebeurde, was echter de rivaliteit tussen Heerlerheide en zijn naaste buur Hoensbroek. Toen daar een wielrijdersvereniging was geformeerd, kon Heerlerheide onmogelijk achterblijven. Negen Heerlerheidenaren (meest mijnwerkers) stichtten toen direkt „de Heidebloem". Het enthousiasme van de oprichters was zo groot, dat Heerlerheide al spoedig tegenover de Hoensbroekse trots over het primeurschap de heel wat waardevoller trots over het kampioenschap kon stellen.

Frans Dortant (40 j.) torst al fietsend twee clubmakkers op zijn schouders.

Terwille van deze eretitel getroosten de vijfendertig leden van „De Heidebloem" zich heel wat moeiten en opofferingen. Vrijwel dagelijks of minstens drie avonden per week, voorgeschreven bij algemeen reglement, zijn zij present in het door de oudere leden zelf gebouwde houten oefenlokaal aan de Huisbergerstraat, waar twintig vrij kostbare apart ontworpen, fietsen keurig staan opgesteld. Hier repeteren de jongere leden ijverig het minst moeilijke schoolrijden. De ouderen of beter gezegd de meer gevorderde rijders beoefenen het hoogrijden op het achterwiel van de fiets, de zgn. Sechser-Kunst, het pyramide-, duet- of triorijden.

De allerbegaafdsten wagen zich ook aan de moeilijkste klasse de zgn. enkelkunst, het grote ideaal voor elke kunstwielrijder. Bij deze klasse speelt de acrobatiek de grootste rol. De beoefenaar van de enkelkunst moet het presteren om in acht minuten dertig verschillende figuren, variërend van hoogstand op voorwiel, stuurzit, kopstand in zadel tot handstand op stuur toe feilloos uit te voeren. Een prestatie, waartoe de 19-jarige ondergrondse mijnwerker Frits Hettrich, dank zij zes jaar intensief oefenen, vlot in staat is. Voor hem is de kunstwielrijderssport de enige hobby. Maar niet alleen voor hem is dit zo. Zijn clubgenoten zijn dezelfde mening toegedaan en ook zij hebben het in deze sport ver gebracht.

Daar is b.v. het kwieke duo Guuske Erens en Huppie Essers, ieder 13 jaar oud en daarmee de benjamins van „De Heidebloem". Op aparte kleine fietsjes rijden zij een nummer duet, waarvoor zelfs volleerde kunstrijders grote bewondering kunnen opbrengen.

De leeftijdsgroep van 13 tot 20 jaar telt de beste rijders, maar dit neemt toch niet weg, dat trainer Frans Dortant, ondanks zijn veertigjarige leeftijd, nog best mee kan. Bij het triorijden ziet hij er beslist niet tegen op om tijdens het rijden twee clubgenoten op zijn schouders te torsen. Ook bij de Sechser-Kunst, waarbij zes wielrijders nu eens al fietsende een heksenketel, een koets of een ster uitbeelden, staat hij geducht zijn mannetje en bij het radballen is hij een gevreesde tegenstander.

Het radballen, een soort voetbal op de fiets, is én voor de vier deelnemers én voor het publiek een amusant spel. De bal mag alleen met het voor- of achterwiel worden aangeraakt en de keepers mogen het doel alleen met de wielen van hun fiets verdedigen.

De verschillende klassen, waarover wij boven reeds schreven, en het radballen, maken een programma van louter kunstwielrijderssport allesbehalve eentonig. Het optreden van „De Heidebloem" voor de televisie heeft dit nog pas bewezen. De voorgeschreven dertig figuren per klasse zorgen voor een grote verscheidenheid. Frans Dortant beheerste in zijn jeugd elke klasse en elke figuur. Hij was de ster van „De Heidebloem" en daardoor ook de trots van zijn vader de heer G. Dortant, een van de oprichters van de vereniging en al meer dan vijftig jaar lid. Ook de overige zoons van Gerard Dortant, Jef, Hub, Gir, Andries en Mathieu, (allemaal mijnwerkers) beoefenden het kunstwielrijden vroeger en soms ook nu nog. Tot de matadoren van vroeger behoort ook de 72-jarige erevoorzitter van „De Heidebloem" de heer M. Wijnen, die bijna vijftig jaar lang lid van de vereniging is en algemeen beschouwd wordt als de steunpilaar van de club. Vermelden wij tenslotte nog de niet-kunstwielrijdende leden trainer W. H. Penning, voorzitter O. Vandeberg (gemeente-ambtenaar te Heerlen) en beschermheer ir. C. Raedts, directeur van de Oranje Nassaumijnen te Heerlen.

Een klassieke figuur: hoogrijden.

New York. — Het aantal gevallen van kinderverlamming in de V. S. bedroeg in 1958 3.112 tegen 2.176 in 1957. Volgens de dienst voor volksgezondheid zou het aantal gevallen in het afgelopen jaar veel hoger zijn geweest, als men niet de beschikking over het Vaccin van dr. Salk had gehad.

Brussel. — Het internationaal verbond van vrije vakverenigingen (IVVV), dat te Brussel is gevestigd, heeft de bekende Belgische jurist prof Henri Rolin bereid gevonden de verdediging op zich te nemen van lijf Algerijnse vakbondsleiders, tegen wie te Algiers een proces begint.

Ankara. — Volgens berichten in de lokale Turkse pers zouden onbekenden 15.000 granaten uit het militaire munitiedepot van Kirikkale bij Ankara hebben gestolen. Zij zouden de granaten over de Syrische grens hebben gesmokkeld.

Bezoek Arubaanse winnaars Opstelwedstrijd

Willemstad. — Nadat afgelopen maandag de Curaçaose winnaars van de opstellen-wedstrijd t.g.v. Statuutdag een bezoek gebracht hebben aan Aruba, ontvangt ons eiland op maandag 19 januari de Arubaanse winnaars.

De winnaars zijn: Filomena Wong (St Filomenacollege), Joan Benneth (St Filomenacollege), Robby Ferrol (St Dominicuscollege), Ellen Henriquez (Julianaschool) en Ellen Tjon Soi Fat (Julianaschool).

Na het vertrek van Aruba om 8 uur, wordt het gezelschap op de Curaçaose luchthaven verwacht om 8.30 uur. Daar wordt men ontvangen door de heer H. L. Braam, hoofd van de Regerings Voorlichtings Dienst en mej. E. Dunker, ambtenaar van de R.V.D. Een vertegenwoordiger van de Jeugdomroep van Curom zal de gehele tocht meemaken.

Het programma van dit bezoek ziet er als volgt uit:

Na kennismaking vertrekt men naar Fort Amsterdam, waar de minister-president hen zal ontvangen. Om 9.35 uur vertrekken de winnaars naar het gebouw van de Staten van de Nederlandse Antillen. Na het bezoek zal de griffier een koele dronk aanbieden. Op het programma staat dan voor 10.00 uur een boottocht door de haven. Ook zal een bezoek gebracht worden aan de C.P.I.M. en indien mogelijk aan de C.P.I.M. Bedrijfsschool.

Om 11.30 uur wordt het gezelschap verwacht in Hotel Curaçao Intercontinental. Het vervoer wordt verzorgd door de C.P.I.M. Tijdens de lunch in het Hotel zal mede aanzitten de Inspekteur van het Onderwijs.

Het volgende onderdeel van het programma is een bezoek aan het Marien Biologisch Insituut op Piscadera, waar dr Zaneveld uitleg zal geven over het werk van het Instituut. Dit bezoek duurt van 14.00 tot 15.00 uur.

De Mijnmaatschappij Curaçao op Sta Barbara wordt hierna bezocht. Bij de „Hill" zal een overzicht gegeven worden over de fosfaatwinning. Om 15.00 uur vertrekt men naar de Santa Barbara Beach voor een koele dronk en sandwiches, aangeboden door de Mijnmaatschappij. Natuurlijk is er ook nog gelegenheid tot zwemmen.

Na de frisse duik keert men terug naar Willemstad en op de terugweg wordt ook nog een kort bezoek gebracht aan de Proeftuin.

Het afscheidsdiner zal worden gebruikt in het restaurant van het Stationsgebouw van de Luchthaven.

Om 20.00 uur vertrekt men weer naar Aruba, waar het gezelschap om 20.40 uur terug verwacht wordt.

Politieberichten

Willemstad. — Om 8.15 uur had een aanrijding plaats op de Caracasbaaiweg bij de T-kruising ter hoogte van Dominguito. Ooorzaak was da men geen voorrang verleende. Schade ƒ 2000,—.

Om 16.15 uur reed een bestelauto in een voor hem links gaande bocht op de Erosweg naar rechts. Hij gleed van de rijweg af en reed ongeveer 45 meter door het struikgewas en was daarna dwars door de afsluiting van een koraal. Gevolg: 7 meter afrastering en bijbehorende palen werden vernietigd alsmede 4 bomen. Schade ƒ 700,—.

Een 3-jarig meisje H. heeft op 15 januari kerosine gedronken en is thans overleden. Het onderzoek heeft uitgewezen, dat zij i.p.v. water kerosine uit een blikje had gedronken. Toen ze hevig begon te hoesten, kwam de moeder pas tot de ontdekking, wat er gebeurd was. Zij werd naar het hospitaal overgebracht, maar er was niets meer aan te doen.

Een visser, wonende op Aruba, deed enkele dagen geleden aangifte van diefstal van ƒ 400,-. Gisteren is hij om 15 uur de Punda ingegaan en dronken geworden. Toen hij vannacht een taxi wilde nemen, ontdekte hij, dat zijn portemonnee gestolen was. De zaak wordt onderzocht.

Geslaagd

Te Leiden is de heer Arnold Sitalsing geslaagd voor het arts-examen.

Incident

Willemstad. — Gistermorgen had er een incident plaats in Hotel Curaçao. Het betreft de Venezolaanse consul hier ter stede en een inwoner van Santo Domingo, die hier vertoeft op een diplomatiek paspoort. Er ontstond een ruzie, toen de twee genoemde personen elkaar ontmoetten in de buurt van de deur naar het Casino. De dominikaan heeft hierbij zijn revolver getrokken. De politie heeft de zaak in onderzoek.

CUBA LIBRE

Willemstad. — Morgenmiddag zal er een „Meeting Homenaje a Cuba Libre" plaats hebben op het Simon Bolivarplein te Scharlo. Dit zal zijn om 4 uur in de namiddag. Sprekers zullen zijn: Sr. José Guede, delegado 26 de julio, Ruben Ch. Muñoz. Consul van Venezuela, Sr. Hendrik Pieter Kwiers, Sra. Maria Peñon de Abbad, Consul van Costa Rica, Sr. O. Bikker, Sr. Rob. Cavallero en Sr. François Nouel.

Er zal een krans gelegd worden bij de standbeelden van Luis Brion en Simon Bolivar.

Nieuw Fratershuis te SOTO

Willemstad. — Naar wij vernemen worden thans de laatste voorbereidingen getroffen om het nieuwe huis van de Fraters van Tilburg, „San Fernando", te Soto in te richten.

Zaterdag a.s. 24 januari zal de officiële opening van het huis plaats vinden. Zoals bekend zal dit nieuwe huis dienen om het jongenswerk van Scherpenheuvel te verlichten en te verbeteren.

Op het ogenblik wonen er reeds fraters.

Frater Manuel is de directeur terwijl Frater Wibertus belast zal worden met de zorg vóor de jongens. Verder zijn er reeds aanwezig de Fraters Aegidio en Carlos.

In de komende week zijn de definitieve benoemingen te verwachten.

OPENBARE VERKOOP

krachtens rechterlijk bevel

Op Donderdag 19 Februari 1959 des voormiddags om 10 uur zal ten overstaan van de ondergetekende-Notaris te zijnen kantore aan de Handelskade nummer 9B, in het openbaar volgens plaatselijk gebruiken worden verkocht:

het tot 14 Maart 2009 durend recht van erfpacht op een stuk grond, groot 552m², gelegen aan de FOKKERWEG op SALINJA in het Stadsdistrict van Curaçao, kadastraal aldaar bekend als Stadsdistrict Sectie A, nummer 1612, met het daarop gebouwde magazijn, plaatselijk bekend FOKKERWEG 44.

Een authentiek afschrift van de akte, houdende vaststelling van de veilingscondities is ter Griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg op Curaçao gedeponeerd.

De veilingscondities liggen ten kantore van de ondergetekende-Notaris voor een ieder ter inzage.

Mr A. A. G. SMEETS, Notaris.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Filmwaarde

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Het zijn niet de consumenten: die ruilen tegen het gebodene slechts zuurzoet verdiende centen en een vleugje fatsoen.

Het zijn niet de taxateurs: die discuteren over zin- en zintuig-indrukken; nimmer over democratische minder- en meerderheid.

Het zijn niet de exploitanten: die wensen deugd- en lijdzaam te leven en te sterven.

Het zijn niet de producenten: die vermeien zich in bekwaam- en beroemdheid.

Wie dan wel?

Is het de aanvankelijk verkoren vrouw zelf, de naderhand tot karikatuur geknede grondstof: de Ava's en de Zaza's; de Janes en de Joans; de Marlens en de Marylins; de Brigitta's en de Gina's; de Rosita's en de Rita's; allicht ook de Maria's.

Indien nu de Marialegioenen over de gehele wereld zich aaneen sloten, front maakten en overgingen tot de aanval; namelijk: het samenstellen van een wereldranglijst van „sterren" — met weglating van Oscars en fanmail; een ranglijst van filmdames, die het leven van haar „aanbidders" werkelijk op een hoger plan trachten te brengen....

Het is te denken dat zelfs een doldrieste Diana zich moet storen aan dergelijke preventieve publikaties.

(van redaktiewege ingekort-)

AUG. LEVENS

INTERNATIONALE BIDWEEK

Vanaf zondag 18 januari tot zondag 25 januari wordt de gebedskruistocht gehouden voor de Hereniging der Kerken. Deze jaarlijks terugkerende gebedsaktie strekt zich uit over de vijf werelddelen.

Het initiatief hiertoe werd in 1908 door een lid van de Episcopaalse kerk in Amerika genomen, die zich later tot 't Katholicisme bekeerde, Paul J.F. Wattson S.A., die na zijn priestermijding de stichter werd van de Amerikaanse congregatie van de Franciscan Friars of the Atoment te Graymoor bij New York.

Vier pausen hebben er van het eerste ogenblik hun volle goedkeuring en medewerking aan gegeven.

Op elk van de acht dagen wordt er voor een speciale intentie gebeden. We laten deze intenties hieronder volgen.

Zondag 18 januari: De terugkeer van alle schapen tot de éne kudde en de éne herder.

Maandag 19 januari: De terugkeer van de Oosterse afgescheiden kerken tot de gemeenschap met Rome.

Dinsdag 20 januari: De aanvaarding door de Angelicanen van het gezag van de Plaatsbekleder van Christus op aarde.

Woensdag 21 januari: Dat de Lutheranen en alle andere protestanten van Europa hun weg terug mogen vinden naar de H. Kerk.

Donderdag 22 januari: Dat alle christenen van Amerika weer terug mogen keren in gemeenschap met de Stoel van Petrus.

Vrijdag 23 januari: De terugkeer tot de H. Sacramenten van alle afgevallen katholieken.

Zaterdag 24 januari: De bekering van de Joden.

Zondag 25 januari: Het welslagen van de wereldmissie.

De Heer Leonicio Pedro Gonzalez Croes en Mevrouw Rosalinda Croes

hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

Stella Violeta

met de heer

Mauricio van der Ree P.

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 23 Januari a.s. des avonds om 7.00 in de R.K. Kerk Sint Franciscus te Oranjestad.

Receptie 8.00 uur n.m.
A. L. Boulevard No. 8
Oranjestad — Aruba

De Heer Mauricio van der Ree en Mevrouw Rosario van der Ree

hebben het genoegen hierbij kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun zoon

Mauricio

met de juffrouw

Stella Violeta Croes

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op 23 Januari a.s. des avonds om 7.00 in de R.K. Kerk Sint Franciscus te Oranjestad.

Receptie 8.00 uur n.m.
A. L. Boulevard No. 8
Oranjestad — Aruba

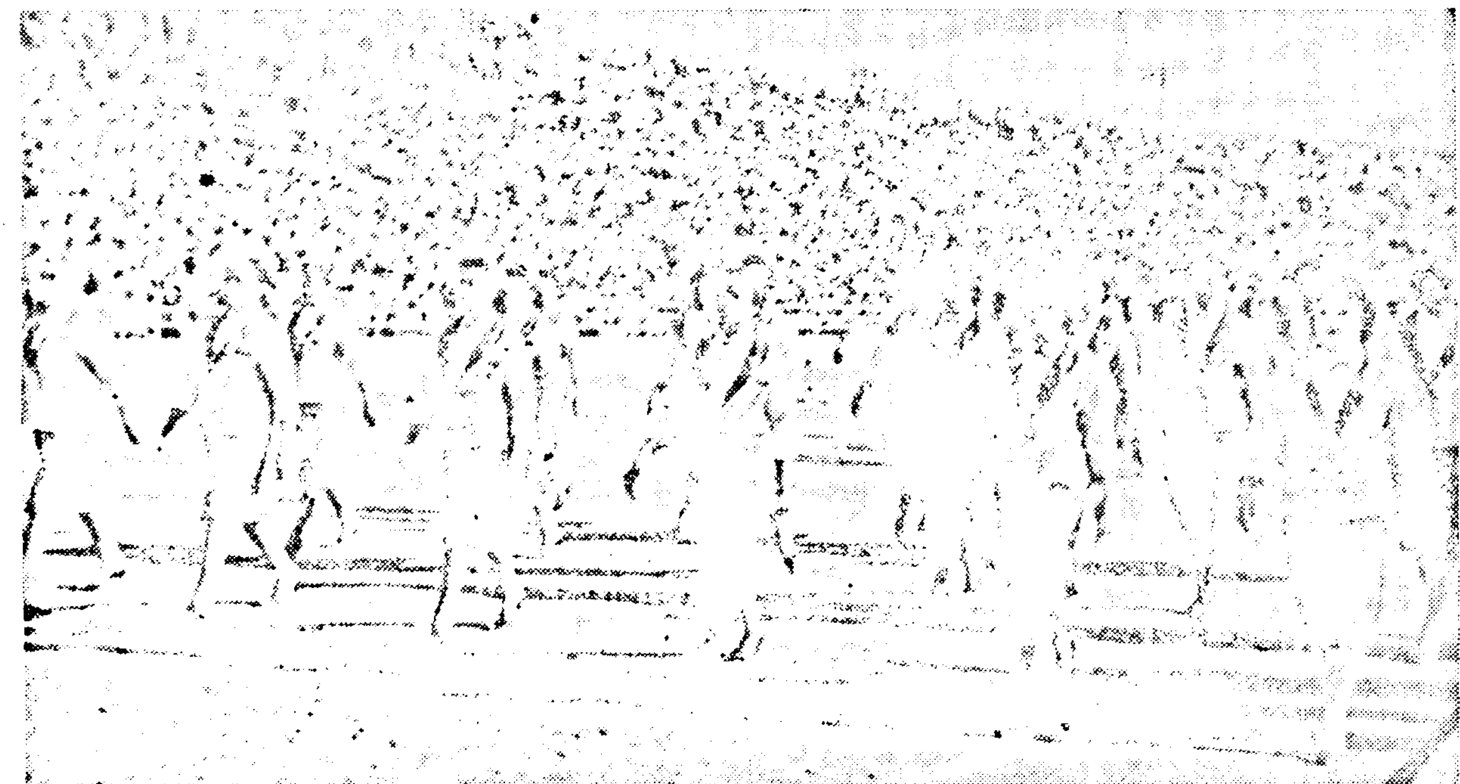
Amerikaanse atoomduikboot te water gelaten

Vallejo. — De Amerikaanse Marine heeft de atoomduikboot Halibut, die geleide projectielen kan lanceren, te water gelaten. Het schip liep van de werf van Mare Island nabij Vallejo in Californië.

De Halibut is de eerste atoomduikboot die is uitgerust voor geleide projectielen.

De Antilliaanse delegatie, opgesteld op het prachtige terrein van het Olympisch Stadion van Venezuela.

Een deel van de Antilliaanse delegatie tijdens het defilé bij de openingsplechtigheden van de Spelen te Caracas.

DE CENTRAAL-AMERIKAANSE SPELEN

Goud en Zilver voor Antilliaanse Schermers BOUTMY en Luckmann

Ned. Antillen tweede in Schermklassement

Caracas. — Groot sukses was er gisteravond voor de Nederlands-Antilliaanse schermequipe weggelegd. J. Boutmy en L. Luckman zorgen ervoor, dat de finale bij het onderdeel sabel individueel een Antilliaanse aangelegenheid werd. J. Boutmy legde tenslotte beslag op het goud en uiteraard ook op de titel van Centraal-Amerikaans kampioen.

L. Luckman, die in de finale van Boutmy verloor, legde beslag op de tweede plaats en mocht de zilveren medaille in ontvangst nemen.

De Antilliaanse schermploeg is samen met de gewichtheffersploeg de meest suksesvolle afvaardiging naar de Centraal-Amerikaanse Spelen gebleken en een woord van lof komt de schermers en gewichtheffers zeker toe voor de bizonder eervolle wijze, waarop de naam van de Antillen te Caracas werd hooggehouden.

Het schermtoernooi is thans afgelopen en in het schermklassement hebben de Antillen, dank zij de prestaties van de afgelopen dagen, de tweede plaats kunnen bezetten.

De eindstand schermen is als volgt:

Venezuela	80 pt.
Ned. Antillen	**47 pt.**
Mexico	41 pt.
Colombia	20 pt.
Panama	18 pt.
Guatemala	5 pt.

De medailles werden als volgt verdeeld:

Venezuela	2	4	1
Ned. Antillen	2	1	1
Colombia	1	1	1
Mexico	1	0	3

Hellement (Ned. Antillen) werd vijfde bij het individueel sabelschermen.

ZWEMMEN

Tijdens de finales van gisteravond was het natuurlijk weer Mexico, dat de toon aangaf.

De Mexicaanse zwemmers en zwemsters sleepten gisteravond nog vier gouden medailles in de wacht, terwijl er nog verschillende records werden verbeterd.

De 400 meter vrije slag heren werd een zege voor Mauricio Ocampo (Mexico) in 4 min. 55,2 sec.

Door deze tijd te noteren, verbeterde Ocampo het Centraal-Amerikaans rekord, dat met 5 min. 0,9 sec. op naam stond van zijn landgenoot Gutierrez.

De 200 meter vrijeslag estafette heren werd eveneens een Mexicaanse zege. Met een tijd van 9 22,1 sec. verbeterden de Mexicaanse herenploeg het Centraal-Amerikaans rekord.

De finale van de 100 m vrije slag verliep als volgt:

1. Blanca Luz Barron (Mexico) in 1 min. 10.2 sec.
2. Maria Souza (Mexico)
3. Rebecca Garcia (Mexico)

Jeanette Verbrugge van de Ned. Antillen eindigde als zevende in de tijd van 1.17.5.

Finale 100 m vlinderslag:

1. E. Martinez Castro (Mexico) 1.22.9
2. Andrea (El Salvador)
3. B. Mercado (Mexico).

Ethel Dreef (Ned. Antillen) eindigde hier als no. 5 in de tijd van 1.28.3.

Bij het torenspringen was de eerste plaats voor de Mexicaan Juan Botella.

BASEBALL

De Ned. Antillen verloren gisteren met 1-8 van Puerto Rico, dat nog steeds alle kansen heeft op het kampioenschap.

Vandaag speelt Puerto Rico de laatste wedstrijd. Wordt deze door de Portorikijnen gewonnen, dan staan zij gelijk met Venezuela, in welk geval er zondagmorgen een beslissende wedstrijd tussen deze twee landenteams zal worden gespeeld. Venezuela maakte gisteren ook geen misstap en won van Panama met 5-3.

In de wedstrijd tegen Puerto Rico verloor Freddy Inesia voor de Antillen. Hij werd door Wilson vervangen in de zesde inning.

Puerto Rico had 12 hits en 1 error, de Antillen: 8 hits, 4 errors.

VOETBAL

Het voetbalteam van Venezuela won met 7-0 van Puerto Rico. Venezuela legde beslag op de derde plaats in het voetbaltoernooi. Zoals bekend hadden Mexico en de Ned. Antillen reeds resp. het goud en zilver in de wacht gesleept.

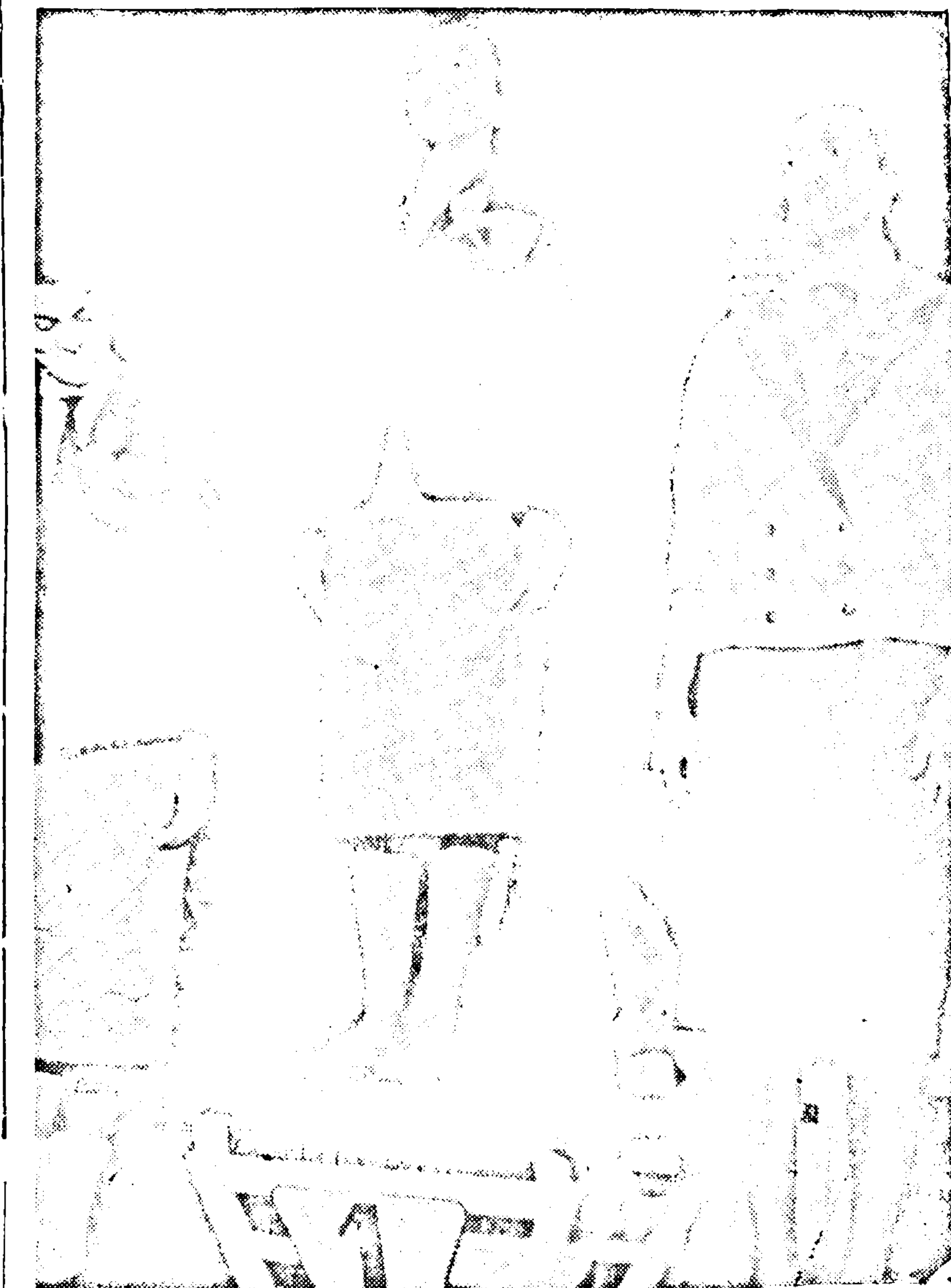
WATERPOLO

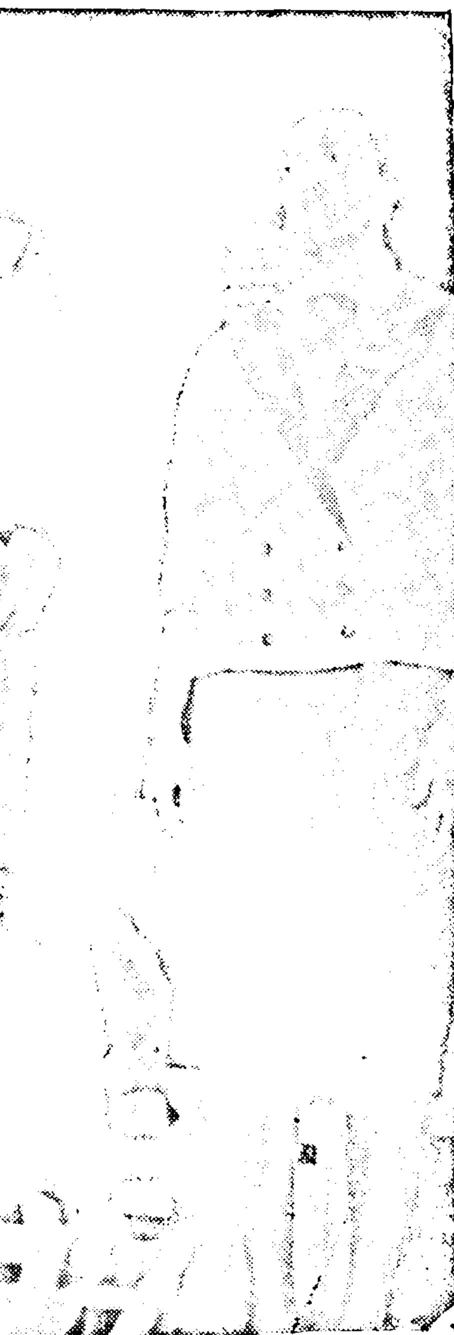
Om onbekende redenen trok Venezuela zich uit het waterpolotoernooi terug. Gisteravond moest de laatste wedstrijd worden gespeeld tegen Jamaica. Mexico won hier de gouden medaille, het zilver ging naar Jamaica. Venezuela, dat in dit toernooi enkele gevoelige nederlagen leed, bezet de derde en laatste plaats.

Wielrennen

In de springfinale versloeg Mario Venegas (Colombia) de Venezolaan Cesar Leon.

In de finale van de achtervolging over 4 km won de Mexicaan Mauricio Mata van de Col mbiaan Honorio Rua in 5 min. 10,5 sec. In zijn halve finalerit had Mata nieuw rekord gevestigd. Hij versloeg toen Franco Caccioni (Venezuela) in 5 min 7,4 sec.

De uitreiking van de medailles van het volleybaltoernooi. In het midden de captain van Mexico, welk land als eerste eindigde. Links de captain van Venezuela, dat op de tweede plaats beslag legde. Rechts Alba Boom, captain van het team der Nederlandse Antillen, dat de derde plaats bezette.

Nederlandse tenniskampioene plotseling overleden

Den Haag. — In Den Haag is gistermorgen, 23 jaar oud, plotseling overleden mevr. J. F. I. de Soet—ten Bosch (Fenny ten Bosch), de Nederlandse tenniskampioene.

Op 17-jarige leeftijd bereikte Fenny reeds de top van de Nederlandse tennissport. Zij veroverde toen samen met Nel Hermsen de titel in het damesdubbelspel, een prestatie, die zij het jaar daarop met dezelfde partner herhaalde. Bovendien werd zij in dat jaar kampioene in het damesenkelspel en samen met Wilton veroverde ze ook het kampioenschap gemengd dubbel. Voorts won Fenny de Soet—ten Bosch in 1955 nogmaals de tiel in het damesdubbel en in het afgelopen jaar werd zij opnieuw kampioen dames enkel.

Archie Moore kreeg Edward Neill trofee

New York. — De vereniging van Amerikaanse boksjournalisten heeft tijdens het jaarlijkse diner in het Waldorf Astoria hotel te New York aan de wereldkampioen in het halfzwaargewicht Archie Moore de Edward Neill Trofee uitgereikt, een onderscheiding, die bestemd is voor de beste bokser van het jaar.

Doodskop op Sigaretten?

Rokers die in de Amerikaanse staat Zuid-Dakota wonen, lopen de kans iedere keer wanneer zij een pakje sigaretten uit de zak halen met een doodskop en twee gekruiste beenderen te worden geconfronteerd.

Men wil in Zuid-Dakota namelijk een artikel aan de wetgeving toevoegen, dat afbeelding van het lugubere symbool op alle sigarettenpakjes verplicht onder toevoeging van de volgende tekst:

Gebruik van dit produkt wordt in de staat Zuid-Dakota niet aanbevolen. Het zou kunnen leiden tot kanker of hartkwalen. De indiener van het wetsontwerp, senator Don Stransky, rookt sigaretten.

Het damesvolleyball-team van Mexico, dat onbedreigd de eerste plaats wist te bezetten in het volleyballtoernooi van de Centraalamerikaanse Spelen.

Nieuwe Russische waarschuwing aan Perzië

Moskou. — De Sovjet-Unie heeft gisteren opnieuw gewaarschuwd, dat het voor Perzië zeer gevaarlijk zou zijn als het een militaire overeenkomst met de Verenigde Staten sloot, zo meldt „Tass". De waarschuwing was vervat in een memorandum, dat de Sovjet-ambassadeur in Teheran, Pegof, aan de Perzische regering heeft overhandigd. In het memorandum wordt o.a. verwezen naar vroegere boodschappen aan de Perzische regering en de Sjah, waarin de aandacht op de kwestie werd gevestigd n.a.v. persberichten over onderhandelingen voor een Amerikaans-Perzisch verdrag.

Tunis. — Het hoofdkwartier van het Algerijnse bevrijdingsfront zegt, dat zijn troepen tussen 1 en 5 januari bij operaties in Algerie 200 Franse soldaten hebben gedood.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Zullen sneeuw en ijs morgen weer spelbreker zijn?

Slechts twee wedstrijden op programma in ere-divisie

Voor de clubs, die momenteel te kampen hebben met het probleem blessures, zoals b.v. PSV en SHS, is een tijdelijke onderbreking van het programma wel welkom. Voor deze clubs is het winterse weer in zekere mate een uitkomst. De kans is nu groter, dat, wanneer men straks weer moet aantreden, geheel of gedeeltelijk met een volledig elftal kan worden aangetreden.

Het programma voor de Ere-Divisie, dat na het besluit om het oorspronkelijke programma opnieuw op te schuiven, ziet er voor morgen nu als volgt uit:

NOAD — VVV'03 en RAPID J. C. — MVV.

Slechts twee wedstrijden dus, die echter belangrijk genoeg zijn. Wint namelijk Rapid J.C., en die kans is zeker groot te noemen, dan kan de tweede plaats bezet worden met slechts twee punten achterstand op Sparta en gaat Sportclub Enschede naar de derde plaats. Maar ook de wedstrijd te Tilburg tussen NOAD en VVV'03 is voor eerstgenoemde van belang. NOAD verrichtte de laatste twee weken bijzondere prestaties: de overwinning op de grootmeesters Feyenoord en het gelijke spel tegen de kampioensgegadigde Sportclub Enschede. Zo bekeken moet morgen een nieuwe zege behaald worden en zal VVV'03 met een nederlaag naar Venlo terug moeten gaan. Het gevolg hiervan zou zijn, dat Willem II en SHS de twee laatste plaatsen zullen bezetten. **Maar.... zal Koning Winter morgen deze wedstrijd doorgang laten vinden?**

De EERSTE DIVISIE heeft ook al enkele belangrijke wedstrijden:

In A mag Volendam wel bijzonder voorzichtig zijn met het bezoekende VSV, dat Leeuwarden o.a. ook al een bijzonder onaangename verrassing heeft bereid (in Leeuwarden bleven de Volsenaren de baas). **Neen, men moet daar in Volendam deze tegenstander niet onderschatten en hard werken om de twee kostbare winstpunten zeker te stellen.**

In afdeling B staat de belangrijke wedstrijd HVC-GVAV op het programma, een gelijkspel zou voor de leider Sittardia het beste zijn. De leiders hebben nu een voorsprong van 5 punten op HVC en van 6 op GVAV, maar de Limburgers speelden een wedstrijd meer.

Verder biedt het programma nog een aantal bekerwedstrijden, een restant van Nieuwjaarsdag. DWS(A) heeft als tegenstander DCG uit de eerste klasse Amateurs, ADO moet aantreden tegen GDA, een sterke Haagse derde klasser (leider in derde klasse B West), DCL (tweede klasse Amateurs) uit Rotterdam zal misschien voor een verrassing zorgen tegen SHS.

Het programma voor morgen ziet er als volgt uit:

ERE-DIVISIE: NOAD — VVV'03 en Rapid J.C. — MVV.

EERSTE DIVISIE A: Eindhoven — Fortuna, Volendam — VSV.

EERSTE DIVISIE B: HVC — GVAV, HDVS — Roda Sport, Volewijckers — Excelsior, KFC — Stormvogels, Vitesse — Rigtersbleek.

TWEEDE DIVISIE A: UVS — Xerxes, Longa — Wilhelmina, DOSKO — Zeist, ONA — De Valk.

TWEEDE DIVISIE B: Oosterparkers — Go Ahead, Veendam — Heerenveen, Rheden — Zwolse Boys, Velocitas — Enschedese Boys.

BEKER-RONDE: DCG — DWS(A), ZFC — TIBB, ADO — GDA, DCL — SHS, Blauw Zwart — Haarlem, DHC — DHL, Wilhelmus (Voorburg) — RCH, Be Quick (Gr.) — Ericase Boys, Fortuna54 — Groene Ster.

Snelschaak-kampioenschap CURACAO 1958

Onder grote belangstelling vonden vrijdagavond de voorronden plaats voor het snelschaak-kampioenschap 1958. Voor het tournooi een aanvang nam leidde de voorzitter van de N.A.S.B., de heer Soeterbock, de wedstrijden in. Hij verheugde zich over het grote aantal inschrijvingen en wees er op, hoe populair deze snelschaakwedstrijden in de loop der jaren op Curaçao zijn geworden. Om half negen begon het tournooi, dat onder leiding stond van de heren De Vries, Van der Horst en Steunenbrink. De zeven ronden werden door de zes groepen vlot afgewerkt, zodat reeds om half 11 de plaatsing voor de semi-finale bekend was geworden. Het bleek, dat vrijwel alle kopstukken zich met succes door deze selectie-wedstrijden hadden heengeworsteld. Na loting werden de drie groepen voor de semi-finale als volgt bekend gemaakt:

Groep A: Thomas, Rigaud, Kruyt, Keur, Soeterbock, Voordenhout;

Groep B: Hokken, Fernan, Stumpel, Booi, Gandelman, Hudson;

Groep C: Santine, Koops, Zonenschain, Moron, Blanken, Meit.

De semi-finale vindt plaats maandag 19 januari in het R.K. Zeemanshuis. De wedstrijden beginnen om 8 uur precies. Iedere belangstellende is van harte welkom.

Reeds meer dan 10.000 JODEN naar ISRAEL vertrokken

Massale uittocht van Joden uit ROEMENIE

Boedapest. — De massale uittocht van Joden uit Roemenie, circa een jaar geleden begonnen, heeft, nu het getal van 10.000 overschreden en het ziet er naar uit dat er voorlopig nog geen einde komt aan deze exodus, zo is van Joodse zijde in Boedapest vernomen.

Het grootste deel van deze Joden die allen naar Israel gaan, reist over Boedapest.

Er zijn nu nog circa 250.000 Joden in Roemenie.

De redenen waarom de Roemeense autoriteiten het verbod om te emigreren voor de Joden hebben opgeheven, blijven nogal duister.

Van Joodse zijde in Boedapest is echter gewezen op de volgende twee factoren: in de eerste plaats zou het anti-semitisme in Roemenie wijd verspreid en tamelijk hevig zijn. **Het grootste deel van de Joden heeft zich niet aangepast aan het communistische systeem. Voorts zouden de communistische autoriteiten er naar streven om de Joden, die verantwoordelijke functies bekleden, te vervangen door Roemenen die het communisme steunen.**

In de andere communistische Satellietlanden zou de situatie wat de Joden betreft als volgt zijn. Uit Polen mochten in 1957 circa 35.000 Joden emigreren en in 1958 ongeveer 6.000. De Hongaarse autoriteiten staan emigratie slechts op beperkte schaal toe. Volgens waarnemers is er van anti-semitisme in Hongarije in feite geen sprake. Er leven circa 100.000 Joden in Hongarije. In Bulgarije was emigratie voor de Joden altijd toegestaan. Er zijn nog maar heel weinig Joden in dit land. In Tsjecho-Slowakije is emigratie in feite niet geoorloofd. De Joodse gemeenschap in dit land is tamelijk klein.

50 personen omgekomen

Argentijns vliegtuig in zee gestort

Buenos Aires. — Bij de stad Mar del Plata is een Argentijns vliegtuig met 46 passagiers en een bemanning van zes in zee gestort.

Alle inzittenden zijn om het leven gekomen. Het toestel, een C-46 verongelukte in een hevige storm toen het op het vliegveld van Mar del Plata wilden landen. Het behoorde aan de luchtvaartmaatschappij „Austral".

Londen. In tegenstelling tot de verwachtingen in de „City" hebben de gouverneurs van de bank van Engeland op hun wekelijkse bijeenkomst besloten het disconto op 4% te handhaven.

Londen. — De Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, heeft het ziekenhuis verlaten nadat deze dagen zijn amandelen waren geknipt.

V.S. erkennen uitbreiding van Panama's territoriale wateren niet

Washington. — De V. S. hebben Panama in een nota laten weten, dat zij het Panamese besluit om de territoriale wateren tot een breedte van twaalf mijl uit te breiden, niet erkennen. Het besluit wordt betreurenswaardig genoemd, temeer nu de V. N. onlangs hebben besloten, een tweede conferentie te beleggen om de kwestie van de territoriale wateren en de visserijgrenzen te regelen.

De rassenscheiding te LITTLE ROCK

Little Rock. — De Amerikaanse Federale rechter Miller heeft gelast, dat verdere uitvoering wordt gegeven aan het plan tot opheffing van de rassenscheiding op Middelbare Scholen te Little Rock en heeft bepaald, dat de schoolgebouwen niet aan particuliere verenigingen kunnen worden verhuurd.

Rechter Miller gelastte onderwijsautoriteiten binnen dertig dagen bij de rechtbank rapport uit te brengen over de genomen maatregelen.

New York. — Op vijftig km ten Oosten van Kingston in de Amerikaanse staat Tennessee is het wrak gevonden van een DC-3 die sinds enkele dagen werd vermist. De tien inzittenden waren om het leven gekomen. Het uitgebrande wrak lag op een berghelling.